

PROJE
DEL
CONSEJO

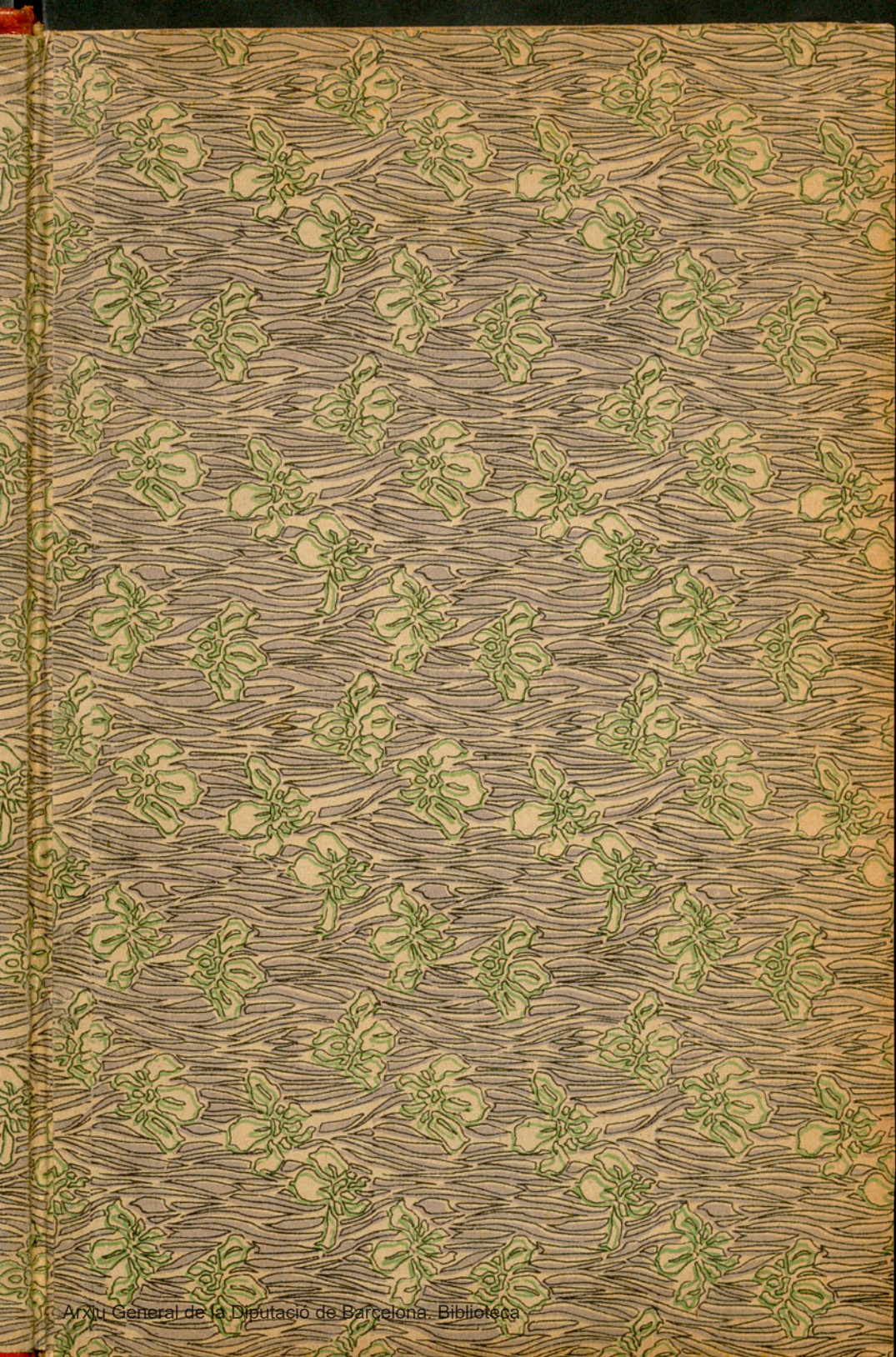
MANCOMUNIDAD
DE
CATALUÑA

M
3
85

NOVEMBRE

1914

IV.

M. 3-85

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

AYUNTAMIENTO DE CATALUNYA

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

PROJECTES D'ACORD
PRESENTATS A LA SE-
GONA REUNIÓ ORDINA-
RIA DE L'ASSAMBLEA

BARCELONA
NOVEMBRE DE 1914

R. 359

MANCOMUNITAT

DE CATALUNYA

PROCTES VICE

EXERCITIS

ANNO

MDCCCXXXIII

Impremta Henrich i C.^a — Còrcega, 348

CONVOCATORIA

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

PRESIDENCIA

*Vist l'article 4.¹ de l'Estatut;
Vista la deliberació del Consell
Permanent en la sessió d'ahir;
Es convocada l'Assamblea pel dia
25 del present mes de novem-
bre, a les deu del matí, en el
Palau de la Generalitat.
Barcelona, 6 novembre de 1914.*

El President,

E. PRAT DE LA RIBA.

PROJECTES DEL CONSELL
PERMANENT

LIBRO DE LOS
REYES DEL REINO DE CASTILLA
REYNADO DE
ALFONSO XI

AMPLIACIÓ DE DELEGACIONS

Al sotmetre aquest Consell a la deliberació de l'Assamblea, a les sessions de maig últim, el projecte d'acord que meresqué vostra aprovació, referent a la petició i gestió de delegacions de serveis de l'Estat, cregué el Consell que en el contingut de serveis a delegar en ell establert, estaven compresos tots els rams que l'Administració central exerceix en les tres categories de funcions d'Obres públiques, de Cultura i de Beneficència.

Mes l'estudi complet i detallat a que el Consell ha vingut dedicant-se d'ençà d'aquelles sessions, en compliment de l'acord esmentat per a determinar i assenyalar, amb la concreció i claredat possibles, cada una de les funcions i serveis, articulant sa extensió, organització i desplegament, li ha fet notar la manca en el contingut i enumeració de serveis, de dos rams importantíssims i verament transcendents per a la riquesa de Catalunya.

Aquests rams són els d'aigües i mines, en tota sa complexitat i diversitat de funcions.

Del d'aigües quelcom s'establí en l'anterior

acord, però és tant poc que es limita a demanar la delegació dels serveis i funcions de l'Estat en el proveïment d'aigües i en la rectificació de rius i torrents.

Del de mines no se'n parla ni un sol mot.

I no-res-menys, en els moments actuals de la creixença econòmica de Catalunya, aigües i mines són dos factors de capital importància, que estan íntimament lligats amb el desplegament de les funcions de govern de la Mancomunitat, l'atenció de la qual deuen ocupar com la ocupen de totes les persones i entitats que es dediquen a l'estudi de l'economia nacional.

Apart de l'aspecte administratiu d'aquests serveis, per al bon regíme i ordenació dels quals se deu arribar a sa descentralització, aigües i mines formen part de la riquesa de nostra terra, i son desplegament i explotació cauen baix l'esfera d'acció de la Mancomunitat, que mitjançant la construcció d'una xarxa ben estudiada i orientada, de ferrocarrils i carreteres, pot impulsar-los i promoure'ls.

Per tot això, el Consell sotmet a la deliberació de l'Assamblea el següent

PROJECTE D'ACORD

S'adiciona a les funcions i serveis a demanar a l'Estat per a sa delegació a la Mancomunitat, aprovats a la sessió de 29 de maig de 1914, en iguals termes que en l'acord esmentat consten respecte a la compensació econòmica, autorització

i encàrrec al Consell per a sa fixació i gestió, les referents als rams següents:

- A) Aigües.
- B) Mines.

Palau de la Generalitat 4 de novembre 1914.

El President, *Enric Prat de la Riba*. — Els Consellers: *Lluís Argemí, Francesc Bartrina, Josep M.ª España, Anselm Guasch, Martí Inglès, Josep Mestres, Alfred Pereña, Agustí Riera*. — El Conseller adjunt, *Lluís Duràn i Ventosa*.

II

INCORPORACIÓ DEL SERVEI DE CONSERVACIÓ DE CARRETERES I CAMINS

L'article 2.^{on} de l'Estatut pel qual se regeix la Mancomunitat de Catalunya determina els serveis que seràn de la seva competència concretant com traspassats a ella determinats serveis que s'hi enumeren. Entre aquests hi figuren en el paragraf segon la conservació de les carreteres provincials construïdes i que en endavant se construeixin, i en el tercer la dels camins veïnals també construïts o que en endavant construeixin les Diputacions, la conservació dels quals vagi a càrrec de les mateixes.

A l'establir això en l'Estatut per què volien regir la Mancomunitat concertada, les Diputacions tingueren en compte que en la conservació dels camins veïnals, com en la construcció, no és igual el règim establert en totes les províncies. En efecte, no estàn encarregades totes les Diputacions dels camins existents en sa delimitació, a la conservació dels quals atenen per diferents pactes i convenis; aiximateix, en prevenció d'algunes contractes existents per a la conservació de les carreteres provincials, s'establí en el paragraf segon que «la Mancomunitat anirà encarregant-se »de la conservació de les carreteres provincials a

»mesura que vagin extingint-se els contractes que
»al constituir-se la Mancomunitat regeixin, a partir
»de la data que els organismes corresponents de
»la Mancomunitat assenyalin».

Al procedir el Consell Permanent a l'estudi d'aquest problema, no podia ni se li havia d'acudir altra cosa que donar el degut compliment a ço que es prevé en l'Estatut. Constitueix un dels fins de la Mancomunitat la prestació en comú dels més importants serveis que tenen confiats les Diputacions provincials, i el Consell Permanent, en compliment de l'honrosa comanda de l'Assemblea de la Mancomunitat, estudià des de la preparació del pressupost per al vinent any 1915, la incautació per ella del servei de conservació de les carreteres provincials i d'aquells camins veïnals la conservació dels quals, en una o altra forma, han tingut al seu càrrec fins ara les Diputacions provincials.

L'extensió de les carreteres provincials és molt diferent en les quatre províncies catalanes. Importantíssima la xarxa de carreteres que ha construït i conserva la província de Barcelona i que passa de 500 kilòmetres (fins sense comptar-hi moltes vies de comunicació qualificades de camins, però que, efectivament, són veritables carreteres), ho són menys, tenint, emperò, una extensió bastant respectable, les xarxes de les carreteres de les províncies de Lleida i de Tarragona. Per contra, pot dir-se que és insignificant la de les carreteres de la província de Girona, on no hi ha més carretera propiament provincial que la de Banyoles a la general de l'Estat de Besalú a Roses, no acabada.

En canvi, als efectes de la incautació per la Mancomunitat del servei de conservació apareix a la inversa la situació de les províncies de Girona i de les de Lleida i Tarragona en quant als camins veïnals. És a dir, que així com la qüestió del tras-pàs d'aquell servei de conservació té molta importància en quant a les carreteres per a aquestes dues darreres províncies i molt poca per a la de Girona, succeeix el contrari en quant a la conservació dels camins veïnals, per quant les províncies de Tarragona i de Lleida tenen concertada amb l'Estat la conservació per aquest de tots els camins veïnals, per qual raó, mentre no sigui concedida a la Mancomunitat la delegació d'aquestes funcions de l'Administració central, no s'ha de pensar en semblant incorporació, mentre que en la província de Girona la conservació dels camins veïnals va a càrrec de la Diputació, si bé, en virtut de convenis amb els municipis corresponents, tenen aquests l'obligació de aportar les quantitats de grava necessàries per a la deguda conservació.

En quant a la província de Barcelona, el règim és especial, perquè, en virtut d'acords de la mateixa, els Ajuntaments quedaren rellevats des de determinada data de l'obligació que també tenien d'aportar certes quantitats de grava, quedant, per consegüent, encarregada la Diputació íntegrament de la conservació dels camins veïnals, equiparats, per tant, en això a les carreteres provincials, sense perjudici de la reclamació per la Diputació provincial a l'Estat d'una part de les dites despeses de conservació.

El Consell Permanent hagué de plantejar-se la

qüestió de si les circumstàncies difícils en què per raons prou conegudes se troben quasi totes les Hisendes públiques, podien constituir un motiu per a no començar de seguida el nou règim de Mancomunitat en quant als esmentats serveis de conservació. Un estudi de la qüestió, emperò, amb la consideració, per una banda, de l'acord imperatiu que entranya l'article 2.^{on} de l'Estatut i, per altra, de les justificades esperances que les comarques tenen posades en l'acció de la Mancomunitat, decideixen el Consell Permanent a proposar a l'Assemblea que aquesta incorporació comenci el primer de gener de l'any que ve. I a aquelles dues raons, prou poderoses, bé cal afegir-hi que'l Consell Permanent entengué que des del moment que la Mancomunitat de Catalunya demani a l'Administració central que li delegui les seves funcions en quant a obres públiques en les províncies catalanes i, per tant, que li permeti encarregar-se en les condicions que oportunament se convinguin, de la conservació de les vies de comunicació construïdes per l'Estat a Catalunya, té de començar per donar l'exemple, encarregant-se de la conservació d'aquelles que les Diputacions provincials han vingut tenint al seu càrrec amb el ferm propòsit de poder acreditar amb la millor de les propagandes, amb la del fet viu, que voldrà i sabrà realitzar aquell servei millor que no ho fa l'administració de l'Estat.

Per això el Consell Permanent proposa a l'Assemblea que la Mancomunitat s'encarregui de les dites conservacions. Però en l'assenyalament de la data de la incorporació ha tingut de fer-se una

excepció necessària, que és la que es refereix a la província de Barcelona.

Des de molt abans de la constitució de la Mancomunitat de Catalunya, la Diputació provincial de Barcelona acordà treure a subasta la conservació per un tant kilomètric anual de les seves carreteres i camins veïnals, i havent tingut lloc aquella, adjudicà a un contractista l'esmentat servei pel terme de deu anys, que començaren el primer de juliol del prop-passat any 1913. En realitat, segons el paragraf darrer de l'esmentat número segon de l'article 2.^{on} de l'Estatut, la Mancomunitat no ha d'encarregar-se del servei en qüestió en quant a la província de Barcelona fins que *s'hagi extingit* el contracte esmentat que està pendent: però com que el Consell permanent desitja que, si fos possible, hi hagi la major unitat en aquests serveis i que cessi tota mena de diferència en aquest ordre entre les províncies per explicable que sigui, proposa que per la Diputació provincial de Barcelona se practiquin les gestions que entengui necessàries per arribar a un acord amb el contractista, sense esperar, si pot ésser, els deu anys del contracte com l'Estatut respecta, i que s'acordi començar, per tant, la incorporació des de que s'hagi arribat al dit acord i ho comunicui la dita Diputació.

S'ha de tenir en compte, i així el Consell permanent creu del seu deure comunicar-ho a l'Assamblea, que, acceptat el principi de la incorporació del servei en les quatre províncies catalanes, té poca importància pràctica l'esmentada diferència de dates, per raó de la subsistència del contracte, ja que mentre aquest regeixi, la

substitució de la Diputació provincial de Barcelona per la Mancomunitat no tindria més efectes que els de la comptabilitat, puix que el conveni amb el contractista tindria de seguir regint, sense que la Mancomunitat pogués tenir cap iniciativa sobre canvi de sistema, economies en el pagament, etc. I al contractista, avui per avui, és indubtable que contra la seva voluntat no se'l pot obligar a acceptar la Mancomunitat com a part contractant, per compte de la Diputació provincial de Barcelona, que fou qui convocà la subasta i amb qui el contracte se celebrà.

Ès de creure, no-res-menys, que tot això s'arranjarà fàcilment, sense necessitat d'esperar el llarg termini del dit contracte. Però el Consell Permanent ha entès que l'assumpte havia de quedar per una solució entre la Diputació provincial i el seu contractista, en qual sentit, acordada la incorporació, proposa que la seva data d'implantació sigui aquella en què dita Corporació comunicui haver arribat al necessari acord amb el dit contractista. I quan aquest cas arribi, no hi ha d'haver cap dificultat per no haver-se pogut prevenir en el pressupost que en aquesta reunió de l'Assamblea ha de discutir-se, ja que, segons sembla oportú, donada l'època de l'any en què semblant comunicació vingui, la Mancomunitat podrà esperar a començar a encarregar-se de la conservació de les carreteres i camins de la província de Barcelona el primer de gener de l'any següent, fent els corresponents traspessos en el pressupost ordinari, o bé podrà procedir a la confecció d'un pressupost extraordinari, que serà senzillíssim, puix a la despesa de què la Mancomunitat haurà

d'encarregar-se correspondrà exactament la partida d'ingrès de les quantitats que hi haurà tingut destinades la Diputació provincial de Barcelona.

Al començar aquest servei a càrrec de la Mancomunitat, com se comprèn, aquesta ha d'aplicar-hi com a recursos, en primer lloc, les quantitats que les Diputacions provincials respectives hi destinaven en sos pressupostos de l'any anterior. Així s'ha fet, conforme s'haurà vist en el projecte general de Pressupost de la Mancomunitat, al qual el Consell Permanent se refereix per a més detalls: l'Estatut ho prevenia ja, i era, además, d'estricta justícia, puix no podia pas encarregar-se la Mancomunitat d'un servei ja establert, sense rebre'n l'oportuna compensació. El Consell ha entès, emperò, que la Mancomunitat havia de fer encara alguna cosa més; i per demostrar quant se preocupa de la millora dels serveis i els propòsits que l'animen, ha augmentat en més de quaranta mil pessetes el total de les quantitats destinades fins ara per les Diputacions provincials respectives.

D'aquesta manera la suma total destinada al servei de conservació de les carreteres provincials i dels camins veïnals de què les Diputacions provincials se cuidaven ascendeix a un total de pessetes cent setanta cinc mil. Amb aquesta suma haurà d'atendre, segons els estats que a aquest dictamen s'acompanyen, a 286'667 kilòmetres de carreteres, això és, a 128 kilòmetres de carreteres de l'actual província de Lleida; 9 kilòmetres de la província de Girona; i 149'667 kilòmetres de la de Tarragona; i, además, a la conservació de 202'977 kilòmetres de camins veïnals de la província de

Girona, amb l'advertiment que, en quant a aquests, els municipis respectius hauràn d'aportar a la Mancomunitat, com fins ara ho han vingut fent a la Diputació provincial, la grava necessària, segons està acordat. És clar que no es pot dir que la suma kilomètrica resultant sigui una cosa extraordinària, ni s'assemblarà a ço que es despèn per a la conservació de les vies de comunicació en els països en què més atès és aquest servei; però si es considera que d'aquestes carreteres provincials unes tenen molt trànsit, però altres solament el tenen regular, i que diverses d'aquestes vies de comunicació estan situades en comarques on la grava pot adquirir-se en bones condicions econòmiques, i als aventatges que ha de portar l'administració en comú, el Consell Permanent espera que amb aquesta suma podrà atendre l'any 1915 aquest interessant servei, reservant-se, com és natural, proposar a l'Assamblea de l'any que ve l'augment de les oportunes consignacions, si l'experiència demostrés que amb la suma consignada aquest any no n'hi ha prou.

En el desig d'estalviar totes les despeses possibles i de montar els serveis amb la major baratura, el Consell Permanent, comptant amb la bona voluntat de les Diputacions provincials, de les quals la Mancomunitat és nascuda, ha pensat que de moment pot-ser no hi haurà necessitat de distreure constantment tot el còs facultatiu de la Mancomunitat en les atencions d'aquest servei; cosa que pot-ser obligaria a augmentar el personal esmentat a més de ço que s'ha calculat. Per aquesta raó proposa que mentre no sigui suficient el

personal facultatiu de la Mancomunitat, pugui destinar-se indistintament a aquest servei de conservació el dit personal o el que fins ara han vingut tenint o segueixin tenint les Diputacions, si aquestes volen posar-lo a la disposició de la Mancomunitat als fins esmentats.

El Consell permanent prou voldria poguer donar una idea a l'Assamblea de la Mancomunitat de ço que pensa fer per a l'organització d'aquest servei. Emperò, no ha pogut procedir a un estudi concret d'aquest punt que, d'altra part, li està exclusivament reservat segons l'Estatut, sense conèixer les consignacions que l'Assamblea acordi al donar la seva aprovació al pressupost; però pot assegurar que té el propòsit decidit d'utilitzar les quantitats que l'Assamblea voti, amb el major esperit d'economia, però aprofitant totes les lliçons de l'experiencia. El fet mateix del traspàs a la Mancomunitat farà més fàcil el treure profit d'aquestes lliçons. Cada una de les quatre Diputacions ha pogut apreciar en ses propies vies de comunicació els aventatges i els inconvenients dels diferents sistemes. Probablement, procediments que són pràctics en determinades comarques, no ho seràn en altres, com quantitats que seràn suficients per a tenir en bon estat mitja dotzena de kilòmetres d'una carretera, no bastaràn ni de molt per a conservar bé menys kilòmetres d'una altra. Un estudi perfecte i una bona organització han de conduir en son dia al resultat desitjat. L'única cosa que de moment pot avançar el Consell permanent, si l'Assamblea dóna la seva conformitat a aquest dictamen, és que, aprofitant precisament l'aventatge de la

unitat de Catalunya, gracies a la Mancomunitat assolida, entén que serà convenient ajuntar en zones les diferents xarxes de carreteres i de camins que convingui, sense necessitat de subjectar-se a l'actual divisió en províncies.

Amb aquests bons propòsits i el concurs de tots els senyors diputats, el Consell permanent espera el millor resultat de la incorporació a la Mancomunitat del servei de carreteres i camins veïnals i no dubta que això ha de constituir la millor i més eloqüent demostració que la Mancomunitat de Catalunya està capacitada per a encarregar-se d'altres més importants serveis, la delegació dels quals demana a l'Administració central.

Per les consideracions que precedeixen, el Consell Permanent té l'honor de proposar a l'Assemblea l'adopció dels següents acords:

1.er De conformitat a ço que disposa el paragraf segón de l'article 2.^{on} de l'Estatut de la Mancomunitat, aquesta s'encarrega de la conservació de les carreteres i camins veïnals de les províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, que tenien a son càrrec les respectives Diputacions provincials.

Aquesta incorporació se farà el primer de gener de l'any 1915, menys per a les carreteres i camins de la província de Barcelona, on no començarà de conformitat amb ço que es disposa en el dit paragraf de l'article 2.^{on}, fins que la Diputació provincial de Barcelona comuniqui a la Mancomunitat que ha arribat a l'acord neces-

sari amb el contractista dels treballs de conservació.

2.^{on} Aiximateix la Mancomunitat s'encarregarà, des de l'indicada data, de la conservació dels camins veïnals de les esmentades províncies, que les Diputacions respectives han vingut conservant fins al dia d'avui, conjuntament amb els municipis interessats i mitjançant l'aportació per aquests de les quantitats de grava convingudes.

La Mancomunitat, per consegüent, substituirà tan sols a les Diputacions en les obligacions que tenien, i tindrà el dret de seguir exigint als Ajuntaments el compliment dels compromisos contrets.

3.er El personal facultatiu afecte al servei de la conservació de carreteres i camins per ara, és a dir, mentre no sigui suficient el privatiu de la Mancomunitat, serà indistintament l'especial de la Mancomunitat i el que actualment tenen i segueixin tenint les Diputacions provincials i que aquestes posin a disposició de la Mancomunitat als efectes esmentats.

4.^{rt} El Consell permanent acordarà, en la oportunitat deguda, la distribució que degui donar-se al personal facultatiu i obrer, tant als efectes del treball com de la inspecció, procurant ajuntar en zones les xarxes de carreteres i camins que convinguin, sense necessitat de subjectar-se a l'actual divisió de províncies; i tindrà en allò que sigui menester totes les facultats necessàries per a l'organització del servei de conservació a

què aquests acords se refereixen, dins les partides consignades en el Pressupost de cada any.

Palau de la Generalitat, 4 de novembre de 1914.
— El President, *Enric Prat de la Riba*. — Els
Consellers: *Lluís Argemí, Francesc Bartrina, Josep M.ª España, Anselm Guasch, Martí Inglès, Josep Mestres, Alfred Pereña, Agustí Riera*. —
El Conseller adjunt, *Lluís Duràn i Ventosa*

ANEXE NÚM. 1

RELACIÓ DE LES CARRETERES DE LES PROVINCIES DE GIRONA,
LLEIDA I TARRAGONA, QUE PASSARÀ A CONSERVAR LA MANCOMUNITAT, AMB EXPRESSIÓ DELS KILÒMETRES QUE COMPRENEN.

PROVINCIA DE GIRONA

Núm.	DESIGNACIÓ DE LA CARRETERA	Kilòmetres
1	De Banyoles a Pont d'Esponellà	9'000

PROVINCIA DE LLEIDA

Núm.	DESIGNACIÓ DE LA CARRETERA	Kilòmetres
1	De Bellver a Escadars	5'000
2	De Vilanova de Meià a Alentorn	12'000
3	De Bellpuig al Tallat	28'000
4	De Bellpuig a Preixana	3'000
5	De Sant Martí de Maldà a Guimerà per Ciutadilla	9'000
6	De Mollerusa a Belcaire per Linyola ..	11'000
7	De Bellpuig a les Borges Blanques	21'000
8	De Vinaixa a Cervià per Albí	10'000
9	Del Km. 2 de la de Vinaixa a Cervià a Pobla de Cièrvols, per Vilosell	9'000
10	D'Alcarraç a Seròs	14'000
11	D'Almatret a Maials	6'000
TOTAL		128'000

PROVINCIA DE TARRAGONA

Núm.	DESIGNACIÓ DE LA CARRETERA	Kilòmetres
1	De Tarragona a Pont d'Armentera; troços 1. ^{er} , 2. ^{on} , 3. ^{er} , 4. ^{rt} i 6. ^è Secció 1. ^a	23'932
2	De Catllar a la general de Tarragona a Barcelona	6'296
3	De la general de Tarragona a Barcelona a la de Tarragona a Pont d'Armentera: Trajecte d'Altafulla a la Riera	2'108
4	De Reus a Vilallonga, amb ramal a Morrell; troç de Reus a Sant Ramón ...	4'637
5	De Reus a Vilallonga, amb ramal a Morrell; troç 2. ^{on} ; Secció 1. ^a	2'521
6	De Reus a Vilallonga, amb ramal a Morrell: Trajecte del ramal	1'276
7	De Reus a Almoſter, per Castellvell; troç de Reus a Castellvell	2'085
8	De la general de Castelló a Tarragona, a Salou	3'128
9	De Pobla de Montornés a la general de Tarragona a Barcelona	3'292
10	Del Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, amb ramal a Santa Oliva	9'044
11	De Sant Vicens de Calders a la general de Tarragona a Barcelona. Troç 2. ^{on} Secció 1. ^a	0'600
12	D'Arbós a la del Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, per Banyeres	5'046
13	De Bisbal a la general de Alcover a Santa Creu de Calafell	2'282
14	De Masllorens a la general d'Alcover a Santa Creu de Calafell	1'472
15	D'Aiguamúrcia a Sant Jaume dels Domenys; troç 2. ^{on}	12'822
16	D'Arbós a la del Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, per Banyeres: Troç del confí del terme d'Arbós, en el límit de la província, a l'encreuament de la general de Tarragona a Barcelona.	1'399
17	De Creixell a la general de Tarragona a Barcelona	0'585

Núm.	DESIGNACIÓ DE LA CARRETERA	Kilòmetres
18	De Porrera a la general d'Alcolea del Pinar	6'126
19	De Falset a la general d'Espluga a Flix, per Bellmunt. Troç de Bellmunt a Falset	5'000
20	De la general de Sant Guim a Santa Coloma de Queralt, a la provincial d'Igualada, en el confí de la provincia.....	3'425
21	De Blancafort a la general d'Artesa a Montblanc	2'650
22	De la general d'Artesa a Montblanc, al confí de la provincia, en direcció a Rocallaura.....	1'489
23	De Vilarrodona a Solivella. Troç de Pla de Cabra a Sarreal	10'800
24	D'Amposta a Vinallop: Troç 1. ^{er}	3'000
25	De Santa Bàrbara a la Cenia, per la Galera	22'140
26	De l'anterior a la general de Vinaroç a la Venta Nova, per Uldecona i Alcanar. Troços 2. ^{on} i 3. ^{er}	10'282
27	De la general del Coll de Llumanes a Beceit a la d'Alcolea del Pinar, per Horta i Bot. Troç de Bot a l'empalm. Secció 1. ^a	2'830
TOTAL.....		149'667

ANEXE NÚM. 2

RELACIÓ DE LES QUANTITATS QUE EN ELS RESPECTIUS PRESSUPOSTOS PROVINCIALS DE GIRONA, LLEIDA I TARRAGONA HI HAVIA CONSIGNADES PER A LA CONSERVACIÓ DE CARRETERES I CAMINS, I QUE PASSEN AL PRESSUPOST DE LA MANCOMUNITAT (1).

Provincia de Girona	37,797'03	
Suplement que es calcula que correspondrà gastar a la mateixa provincia per a la conservació dels camins rebuts aquest any	911'25	38,708'28
Provincia de Lleida	36,020'00	
Suplement que es calcula que correspondrà gastar a l'esmentada provincia per a la conservació de les carreteres rebudes enguany	1,796'04	37,816'04
Provincia de Tarragona	58,280'00	
TOTAL PESSETES.....		134,804'32

(1) No s'hi compten les despeses del personal facultatiu.

ANEXE NÚM. 3

RELACIÓ DELS CAMINS VEÏNALS A QUÈ ES REFEREIX LA BASE
SEGONA.

PROVINCIA DE GIRONA

Núm.	DESIGNACIÓ DEL CAMÍ	Kilòmetres
1	De Ruplà a la carretera de Girona a Palamós;.....	1'959
2	De Palafrugell a la mateixa carretera .	3'622
3	De Palafrugell a Calella, amb ramal a Llafranc.....	4'000
4	De Lladó a Navata.....	4'725
5	De Llers a Figueres. Secció de Llers...	3'000
6	De Cabanes a Figueres i Perelada.....	5'165
7	De Figueres a St. Climent Saseves, Secció Masarac	1'880
8	De Mollet de Perelada a St. Climent Saseves	5'000
9	De Figueres a Albanyà. Seccions: Llers-Hostalets i Terrades	10'000
10	De Figueres a Espolla, Seccions: Vilabertràn--Estació de Perelada, Perelada, Mollet i ramal a Rabós, Espolla, ramal a Garriguella i un Km. de Vilamaniscle.....	25'049
11	De Vilafant a Borrassà i a la carretera de Madrid a França.....	5'757
12	D'Ordis a Borrassà i a Navata, en la carretera de Besalú a Roses.....	4'949
13	De Besalú a Roses i Vilaritg. Seccions: Avinyonet-Vilanant, i Cistella-Vilaritg.....	8'480
14	De Sant Miquel de Fluvià a Castelló d'Empuries. Seccions: Sant Miquel de Fluvià, Torroella de Fluvià, Sant Pere Pescador i Castelló d'Empuries..	16'570
15	De Viure i Boadella a la carretera de Madrid a França;.....	5'020

Núm.	DESIGNACIÓ DEL CAMÍ	Kilòmetres
16	De Llers, d'Alfar i de Vilabertràn, en el terme de Figueres	5'104
17	D'Órfens a la carretera de Madrid a França	5'975
18	De Campmany a la carretera de Madrid a França	2'490
19	De Puigcerdà a Bolvir i pont d'En Soler.	5'510
20	De Puigcerdà a Llivia, Urtg i Escadars.	4'585
21	De Viladrau al confí de la província, fins a empalmar amb la carretera de Seva	2'500
22	Del camí de Viladrau a Seva al confí de la província cap a Vic	5'000
23	De Sant Hilari Sacalm al confí de la província	5'000
24	De Santa Coloma de Farnés a Castanyet	4'890
25	De la carretera de Santa Coloma de Farnés a Sant Joan de las Abadesses a Sant Privat de Bas.....	5'895
26	Del terme d'Olot a Ridaura	3'600
27	De Begudà a Sant Joan les Fonts....	1'200
28	De Vall de Vianya al terme d'Olot ...	4'000
29	De Vall de Vianya al terme d'Olot..	4'000
30	De Vall de Vianya a Sant Pere Despuig.	2'400
31	De Bordils a Madremanya.....	5'000
32	De Bordils a Madremanya.....	3'051
33	De Camallera a Vilahur	2'354
34	De Guils al Pont de Sant Martí	4'570
35	De Vidrà al confí de la província	0'950
36	Del Pont de Llansà a l'estació del F. C.	1'300
37	De Sant Miquel de Campmajor a Torn.	5'000
38	De la carretera de Girona a Olot, a Montagut	1'970
39	De Vilamaniscle a Garriguella	2'480
40	De Boadella a la carretera de Madrid a França, per Viure	1'552
41	De Blanes a l'estació del F. C.....	1'425
42	Des del Pont d'Esponellà a la carretera general de l'Estat de Besalú a Roses.	6'000
	TOTAL.....	202'977

III

NORMES A SEGUIR EN LA TRIA I LA CONSTRUCCIÓ DE CARRETERES I CAMINS

Es impossible que cap organisme administratiu, per poderós que se'l concebeixi, Estat, Mancomunitat o Diputació Provincial, pugui emprendre alhora la construcció de totes aquelles carreteres i camins veïnals que entengui que convenen. Per mica important que sigui el plan que hagi format de vies de comunicació, per a fer-lo passar de l'acord a la realitat total, ha de transcórrer un temps llarg; i durant aquest, s'ha de procedir paulatinament a la construcció, ara d'una, ara d'una altra de les diferents vies acordades, per no haver-hi possibilitat material d'estudiar els projectes, i molt menys de construir-les totes al mateix temps.

Si així succeeix sempre, molt més té de passar encara a Catalunya, moltes de les comarques de la qual tant abandonades han estat fins ara; i quasi en totes les quals són molts, són moltíssims els kilòmetres de vies de comunicació que imperiosament se necessiten. La Mancomunitat no té pas mitjans en el dia d'avui de construir els milers de kilòmetres de carreteres i camins que a Catalunya manquen: però encara que disposés dels recursos econòmics indispensables, i així succeirà també el dia en

què esperèu que podrà disposar-ne, no li fóra pas possible construir-los tots ensems.

Per aquesta raò, s'ha d'anar procedint a son degut temps, a la designació d'aquelles vies de comunicació que a cada ocasió oportuna puguin ésser objecte, primer de l'estudi, del projecte després, i, un cop aprovat, de construcció. És lògic que a aquesta designació s'hi procedeixi atenent les necessitats del país i les facilitats de què es disposi, i, com unes i altres han de ésser apreciades pels elements directors de cada organisme administratiu, se comprèn que al constituir-se la Mancomunitat s'hagi deixat aquesta difícil tasca al Consell Permanent, per a que la realitzi en l'exercici de les seves funcions impulsores de la vida administrativa de Catalunya.

Mes el Consell Permanent ha cregut que un respecte escrupulós als desitjos de l'Assamblea l'obligava moralment, sense abdicació de les seves funcions pròpies, a proposar a tots els senyors Diputats, l'adopció d'un criteri general que els pogués orientar en les esmentades designacions. Essent moltes les necessitats sentides de vies de comunicació, i molt més petits del que es desitgen els medis amb què es compta per a construir-ne, el Consell Permanent no voldria que en l'apreciació exacta d'aquests ni d'aquells, se li pogués suposar mai esperit de parcialitat, influències de cap ordre, mereixedores com li han d'ésser, i li són, de consideracions idèntiques, totes les comarques de Catalunya. Per això, dins la necessitat regonoguda de l'Assamblea de que sia el Consell Permanent el que vagi determinant en cada cas quins són les carreteres i camins a l'estudi, for-

mació de projecte i construcció dels quals degui procedir-se, proposa en el dictamen adjunt, l'adopció d'unes quantes regles per a poder orientar-se en les dites designacions.

Indubtablement, la primera condició general que una via de comunicació hauria de tenir per a poder ésser objecte d'acords del Consell Permanent encaminats a la seva realització, ha d'ésser el de que figuri en algún dels Plans generals. Altra cosa fóra desnaturalitzar en absolut l'organització de la Mancomunitat de Catalunya, en l'Estatut de la qual se reserva a l'Assamblea l'aprovació dels Plans generals d'Obres públiques; naturalment que això s'establí per a que ho tingués en compte el Consell Permanent al tractar de realitzar-ne.

Per a la preparació d'aquesta obra, ha vingut efectuant el Consell Permanent treballs que prou coneixen els senyors Diputats per haver-hi contribuït amb son il·lustrat concurs. De conformitat a unes Bases pel Consell acordades, s'han reunit importantíssims elements per a la formació d'un plan ideal de les vies de comunicació que amb el concurs de tots els organismes administratius corresponents hi hauria d'haver en la nostra terra; s'han obert informacions i s'han reunit les Juntes comarcals amb assistència dels Diputats provincials i a Corts, els Alcaldes dels caps de districte i elements tècnics; i, finalment, s'ha constituït una Junta Central amb nombroses representacions que precisament està estudiant ara, des d'un punt de vista general, totes les proposicions fetes per a sotmetre en son dia al Consell Permanent i a l'Assamblea després, un projecte de Plan General, per a la realització del qual caldrà

estudiar els acords corresponents, tenint en compte que en ell anirà segurament indicades, entre moltes vies de comunicació de nova iniciativa, moltíssimes altres que anaven ja incloses en els plans que tenen aprovats l'Estat i les Diputacions provincials.

És evident que'l Consell Permanent mai hauria pensat en prescindir dels plans de l'Assamblea i que, per consegüent, no hauria procedit a l'estudi i formació de projectes, i menys encara a la construcció d'una carretera o camí veïnal, prescindint de les vies incloses en els Plans aprovats. Però per això mateix i per a una garantia constant per a l'Assamblea, en les Bases per a l'aprovació de les quals se presenta aquest dictamen, s'inclou com la més general de les condicions que ha de tenir tota via de comunicació per a son estudi i projecte, la de figurar en els Plans generals acordats per l'Assamblea.

Aquesta condició general fóra, emperò, insuficient i podria venir a retrassar l'acció de la Mancomunitat, si el Consell Permanent no hagués tingut en compte que, avui per avui, no existeix encara cap Plan general, però que n'hi ha un en estudi, i ben avançat. Per a fer-lo tant complet com sigui possible, i en ço que la paraula valgui, definitiu, s'ha preferit confeccionar-lo menys depressa, recordant quant difícil és fer bé allò que té de fer-se precipitadament; però en el desig d'harmonitzar els propòsits per un igual dignes, o sia el de donar garantia als membres de l'Assamblea de que la seva voluntat serà respectada, i el de facilitar el començament dels treballs d'obres públiques que a l'Assamblea tota tant

interessen, s'ha consignat com a darrera Basa, en realitat transitoria, la de que mentre no existeixi aprovat de conformitat a l'Estatut un plan de carreteres i camins veïnals, el Consell permanent no podrà designar per als estudis, formació de projectes i construcció cap carretera ni camí veïnal que no hagi sigut proposat per alguna de les Juntes comarcals de districte, o per la Junta central reunides de conformitat als acords presos per a l'estudi d'un Plan general.

Mes d'entre les moltes vies de comunicació que reunirà el dit requisit permanent i transitoriament previngut, caldrà escollir-ne unes o altres. En les discussions tingudes en les sentades de l'Assamblea del mes de maig prop-passat, convingué tot-hom en la impossibilitat d'una designació automàtica de semblants vies de comunicació, que poques garanties oferiria, i portaria inevitablement el risc de retrassar força els mateixos treballs a empendre. Cal donar, doncs, una certa llibertat de tria al Consell per a que apreciï ço que es pugui fer i ço que més urgent sigui, però s'imposa alguna garantia de que una tria semblant se farà atenent sobre tota altra preferència els interessos generals.

Per això se proposa que'l Consell Permanent tingui de fer forçosament la tria entre vies de comunicació que responguin sempre a un interès general, además de l'exclusiu de localitat. D'interès general és, encara que de moment pugui semblar que és als pobles interessats només a qui convé, l'unió a la xarxa general de carreteres i camins de Catalunya, als pobles que encara se troben incomunicats; com d'interès ge-

neral és l'unió de la nostra terra amb els països col·lindants, estrangers i d'altres regions d'Espanya; com ho és fins al punt d'haver sigut un dels motius cabdals de la constitució de la Mancomunitat l'unió entre elles de les terres, avui delimitades administrativament com a províncies diferents, i dins i fóra d'elles, les comarques naturals que no tenen avui fàcils vies d'enllaç. Perquè, segurament, els senyors diputats s'hauràn fixat alguna vegada en el trist contrassenit que importa en si la condemnació del sistema per què Espanya ha vingut regint-se en punt a obres públiques, com en tants altres ordres, de que mentre l'Administració central sovint ha construït carreteres d'interès que, per a fer-li favor, poden anomenar-se tot el més d'interès local, hagi deixat comunicades entre si, en extensions d'infinits kilòmetres, les províncies catalanes, quedant així interrompudes sovint algunes carreteres al termenal d'una província, com si en la classificació feta pel mateix Estat d'obres públiques de caràcter general o de caràcter provincial, no fos a aquestes carreteres d'unió interprovincial i d'unió intercomarcal a les que hauria tingut d'atendre primerament, si l'Estat fos tant gelós de la lògica com de ses atribucions.

Però el Consell permanent ha cregut, además, que podien donar-se casos en què l'interès general aparegués en una altra forma diferent de les indicades. I d'entre aquestes formes ha cregut que unes podien ésser apreciades quasi exclusivament pel Consell permanent; altres, podien ésser indicades en primer lloc pels propis representants de les comarques.

Pot donar-se el cas que un camp o carretera, l'interès general del qual no excedeixi del de moltes altres vies de comunicació, també en dret a entrar en el torn, interressi de tal manera a certs pobles, particulars o empreses, que per a avançar la seva construcció estiguin disposats a ajudar-hi amb determinats aventatges. Si les tals vies no estessin incloses en el Plan general, el Consell permanent no podria acceptar semblants ofertes, perquè la missió de la Mancomunitat no és la construcció de camins que no interessin al comú; però com se parteix sempre de la base de vies que per ésser en aquell Plan s'hauràn de construir un dia o altre, sembla convenient permetre al Consell Permanent avançar la seva construcció, segons els aventatges que s'ofereixin, que, essent de certa entitat, representin ja l'existència d'un interès general, pel profit que en treuria el restant de Catalunya.

I, en canvi, hi ha un altre motiu de preferència, que el Consell haurà de judicar, però l'indicació primera del qual li vindrà ja de les Juntes comarcals. En aquest sentit se proposa que en l'agrupació de vies de comunicació entre les quals el Consell degui triar hi figurin també les declarades de caràcter preferent per les Juntes comarcals de districte, devent entendre's, donats els diversos criteris de classificació seguits per unes i altres Juntes comarcals, que aquesta qualificació s'entén del mateix mode per a aquelles que han usat d'aquella paraula, que per a aquelles que han fet semblants indicacions amb altres mots o mitjançant numeracions, etc.

D'entre aquests cinc agrupaments, atenent, com

és lògic, a les circumstancies, i sense que l'enumeració dels agrupaments importi un ordre forçós, el Consell Permanent haurà d'anar fent les designacions oportunes de vies de comunicació a estudiar, projectar i construir, si l'Assamblea accepta el criteri exposat en aquestes Bases. El Consell Permanent està tant convençut de la seva equitat, que, sense estar lligat encara per cap acord de l'Assamblea, al veure's precisat, per a no perdre temps i per trobar-se facultat pels acords del mes de maig, a fer la designació del camins veïnals que havien d'ésser inclosos en el Conveni amb l'Estat, ha implantat ja el sistema esmentat, atenent en allò que és possible a les regles ara proposades, i molt especialment a l'existència de les condicions B i E que reuneixen tots els camins la construcció dels quals se convé amb l'Administració central.

Queda, finalment, una lleugera explicació a donar sobre la Basa o Article 4. El Consell permanent entén que no deu procedir-se a ordenar la formació del projecte de cap carretera ni camí sense l'oferta previa pels Ajuntaments, els termes dels quals hagi de travessar, de posar a la disposició de la Mancomunitat, completament lliures de càrregues, els terrenys que degui ocupar; i que tampoc haurà de procedir-se a la subasta sense que els dits Ajuntaments o els propietaris interessats els hagin posat a la seva disposició. Essent tants els camins encara a fer a Catalunya, essent tant el que guanya una localitat amb la seva construcció, s'ha d'acabar amb el sistema d'invertir mil·lionades en expropiacions. És clar que no sempre és just que'l propietari del terreny que la carretera hagi d'ocupar el tingui de cedir,

puix així, com queda compensat pel major valor del que li queda, quan la propietat és gran, pot quedar sacrificat, sense compensació i només en profit dels veïns, si la finca és petita; mes per això se demana que siguin els Ajuntaments respectius els que tinguin de cuidar-se de posar a la disposició de la Mancomunitat els terrenys en qüestió, perquè ells són els que poden trobar amigablement la solució d'aquests conflictes, ja fent que els propietaris restants facin les compensacions necessaries, ja arribant, en son cas, si no hi ha altre remei, a fer per ell mateix l'expropiació indispensable.

És aquesta una condició general que el Consell permanent entén de necessitat absoluta. I no dubta que, com als demés extrems, i amb les modificacions que l'Assamblea hi vulgui introduir, hi donareu la vostra aprovació.

PROJECTE D'ACORD

1.er En la designació de les carreteres i camins veïnals a l'estudi, projecte i construcció dels quals cègui procedir atenent a les necessitats del país i als mitjans de què pugui disposar-se consignats en els respectius pressupostos, el Consell Permanent haurà de subjectar-se a les disposicions següents.

2.^{ón} El Consell Permanent no podrà procedir a projectar cap carretera ni camí veïnal que no figuri en els Plans generals de vies de comunicació acordats per l'Assamblea.

3.er El Consell Permanent no podrà acordar l'estudi, formació de projectes i construcció de altres carreteres i camins veïnals que'ls que estiguin compresos adins d'alguna de les categories següents:

A) Camins o carreteres que per si o per son enllaç amb altres existents o en projecte comuniquin les actuals provincies catalanes entre elles, amb França, o amb les provincies d'Osca, Saragoça, Terol o Castelló de la Plana.

B) Vies d'unió de pobles comunicats.

C) Camins que per si o també per son enllaç amb altres existents o en projecte permetin la comunicació de comarques naturals que no tinguin avui vies directes d'enllaç entre elles.

D) Camins subvencionats pels pobles o particulars i empreses interessats amb sumes en metàl·lic, donatius de terrenys o altres aventatges que representin almenys un 25 per 100 del seu cost.

E) Camins que hagin sigut declarats preferents per alguna de les Juntes Comarcals de districte, convocades per a la formació del Plan General, encara avui en estudi.

4.^{rt} El Consell Permanent no procedirà a ordenar la formació del projecte de cap carretera ni camí veïnal sense l'oferta previa dels Ajuntaments, els termes dels quals hagi de travessar, de posar a la seva disposició completament lliure de càrregues, els terrenys que degui ocupar; ni procedirà a la subasta sense que els Ajuntaments o propietaris respectius li hagin posat ja a la seva disposició els terrenys oferts.

5.è Mentre no regeixi aprovat de conformitat als Estatuts un plan de les carreteres i camins veïnals que la Mancomunitat degui construir, el Consell Permanent no podrà designar per als estudis, formació de projectes i construcció cap carretera ni camí veïnal que no hagi sigut proposat per alguna de les Juntes Comarcals de districte i per la Junta Central reunides de conformitat als acords presos pel Consell Permanent per l'estudi d'un Plan General.

Palau de la Generalitat, 5 de novembre de 1914.

El President, *Enric Prat de la Riba*. — Els Consellers: *Lluís Argemí, Francesc Bartrina, Josep M.ª España, Anselm Guasch, Martí Inglès, Josep Mestres, Alfred Pereña, Agustí Riera*. — El Conseller adjunt, *Lluís Duràn i Ventosa*.

IV

EMPRÈSTIT

El problema a resoldre més difícil entre tots els que planteja el funcionament de la Mancomunitat en aquest primer moment de la seva existència, és el de donar-li els mitjans econòmics necessaris per a complir la tasca immensa renovadora que n'espera el poble de Catalunya.

Ben clarament s'ha proclamat i sovint, que l'actuació de la Mancomunitat abans de rebre la delegació de serveis i mitjans de l'Estat, això és, mentre fos només una Diputació provincial més gran que les altres, no podia ultrapassar els límits modestíssims d'una més o menys intensa activitat provincial.

Hem dit que era una capsa buida, que era una copa per omplir, i això, amb la llei que fixa les atribucions dels organismes públics als dits, és veritat, però dins d'aquesta copa buida de realitats jurídiques i econòmiques, hi ha quelcom que té més força que totes les lleis i tots els poders, quelcom sense el qual lleis i poders són membres sense estímuls vitals, caiguts, morts: adins d'aquesta capsa buida hi ha l'ideal d'un

poble, l'esperança de la nostra gent catalana.

Per nosaltres, mancomunitat és quelcom més que una fórmula jurídica, és una satisfacció patriòtica; tant per compliment de major unitat espiritual com per possessió d'un instrument de temps i temps desitjat, destinat a impulsar la nostra culturització, l'aixecament de Catalunya de l'estat de condormiment, d'aquest anar fent, anar tirant, que en tots els ordres caracteritza la vida col·lectiva espanyola.

Mancomunitat vol dir, per nosaltres, vies i mitjans de comunicació: carreteres, ferrocarrils, telèfons, relligant uns amb altres, tots els poblats grans i petits de la nostra Catalunya, amb gradació d'importància, corresponent a la gradació d'intensitat de necessitats i tràfec de les viles i ciutats i comarques, adaptant-se com una savia xarxa de recs als corrents naturals de la circulació econòmica catalana.

Per nosaltres vol dir, fecundació intensa d'aquesta terra nostra, lliurant-la del flagell mediterrani de l'aridesa, de la sequedat, de la calvicie amb què ens menaça el veïnatge dels deserts africans i la incuria de governants formats al cor de les grans planes nues; recollint amb amorosa cura l'aigua de les pluges i dels rius i les rieres, i regularitzant el seu curs i la seva distribució als camps assedegats i les planes estèrils i als saltants productors de força i llum; recobrint amb la capa vivificant i protectora del bosc les vessants pelades de les muntanyes, i intervenint i reglamentant l'explotació dels boscos particulars i públics; provant i assajant per tots els mitjans de fer entrar la nostra climatologia adins

del sistema europeu i allunyar-la de l'extenuadora acció sahariana.

Per nosaltres vol dir curosa higienització de les aigües, i les poblacions i les cases, convertint els nostres rius d'immundes clavegueres que duen aigua avall els detritus dels poblats, en corrents netes i inofensives mitjançant instal·lacions destructores dels elements patògens establertes d'acord amb els municipis; registrant totes les fonts infectades i les mines suspectes i els embassaments perillosos; fiscalitzant i intervenint el règim de tots els centres on s'apleguen multituds permanentment o transitoria; ensenyant a les mares a defensar la vida dels seus fills; generalitzant els coneixements d'higiene, per tal que les disposicions dels organismes públics en aquest ordre trobin el concurs conscient dels ciutadans en comptes de la ignorant hostilitat dels interessos creats i les rutines consolidades que han fet fracassar tantes vegades aquestes empreses salvadores.

Per nosaltres vol dir intensa valoració i utilització de totes les forces i riqueses naturals i acumulades del nostre terra, de tots els aventatges econòmics de la nostra situació, de totes les facilitats de la nostra tradició industrial, completant unes i altres amb les institucions financeres l'absència de les quals fa incomplet i feble el nostre organisme econòmic.

Per nosaltres vol dir conscient harmonització de la previsió familiar i individual amb la dels organismes públics; l'una preparant els grans establiments dotats de tots els perfeccionaments que no es poden reunir a casa, per donar assistència en el part, en la malaltia, en la vaga forçada;

l'altra proveint mijantçant germandats i caixes de pensions dels mitjans econòmics indispensables per a entrar a aquests establiments pagant i no en les seccions reservades als indigents.

Per nosaltres vol dir cultura en tots els ordres i en tots els graus, des de les grans institucions que la fan, que la creen i nodreixen amb investigacions i descobertes fins a les que en rica i complexa trama estesa per tot Catalunya, la distribueixen i irradien.

L'execució d'aquest programa suposa atribucions o poders que són encara en mans de l'Administració central, i la disposició de mitjans econòmics suficients, mil mil·lions sembrats en un període curt arreu de Catalunya en obres reproductives amb la devoció d'un apostolat patriòtic.

Que aquesta quantitat no és exagerada pot veure's calculant ço que costaria una limitada part només d'aquesta tasca. Construir les carreteres indispensables per a que totes les poblacions i comarques n'estiguin servides suposa construir 5,000 kilòmetres, que a un cost promig de quinze mil pessetes kilòmetre representen 75 mil·lions de pessetes. Calculant la xarxa catalana de ferrocarrils secundaris en mil kilòmetres i el seu promig de construcció, material d'exploració i perdues dels primers anys a raó de dues-centes cinquanta mil pessetes per kilòmetre — quantitat gens exagerada, donada la nostra copiosa orografia i el desplaçament de moltes comarques, — es necessita disposar de 250 mil·lions de pessetes. Essent la població total de Catalunya dos mil·lions i comptant-se generalment a raó d'un 12 per 100 de la població total la que és en

l'edat escolar, s'ha de considerar que aquesta és de 240,000 alumnes; i com que cal pressupostar en 450 i 150 pessetes per alumne, total 600 pessetes, el cost de la construcció i de la instal·lació respectivament de les escoles primàries, només aquesta atenció, ja es parteixi de la basa de pagar-ho la Mancomunitat, ja de bestreure el seu import, exigeix una suma de 144 mil·lions. I tantes i tantes altres coses a més d'aquestes com es indispensable atendre.

Però mentre esperem la plenitud d'atribucions administratives necessàries per a escometre aquesta magna vivificació somniada, hem d'iniciar-la donant almenys satisfacció a les necessitats més urgents i primordials o més proporcionades a la modestia dels nostres mitjans econòmics o més directament encomanades a l'actuació de la Mancomunitat per la confiança de les Diputacions.

Per això, tot anant seguint amb renovat impuls la tasca per l'Estat i per les Corporacions provincials ja començada, de comunicar pobles incomunicats, cal acabar les grans línies de comunicació de les províncies i comarques, rompre allà on no hagi caigut encara, la resclosa que detura la lliure i total i perfecta comunicació de les províncies. Cal acabar les vies mig construïdes, trencades arreu per rius i rieres sense pont, parades a voltes a la vora d'altres camins que les enllaçarien amb centres o comarques de forta vida econòmica. Com cal aiximateix resseguir els vells camins rurals, moltes vegades centenaris, de les grans comarques on hagin de trigar encara de penetrar les carreteres i conservar-los i perfeccionar-los i completar-los amb ponts i passeres que vinguin a relle-

var els que no poden ja aguantar el pes dels segles o que han cedit ja al tantes voltes renovat impuls de les riuades.

Tret d'unes quantes comarques de la província de Barcelona i d'algún petit clap de les altres, la comunicació telefònica quasi és desconeguda. Estendre'n les línies fonamentals en espera de tot el sistema de radiacions perifèriques, és l'obra immediata que ens escau.

Servei provincial rebut de les Diputacions, és l'hospitalització de dements, funció de l'Estat segons la llei, endossada còmodament a les províncies per l'Administració Central, en això com en tantes coses, ben poc respectuosa amb els preceptes del Poder Legislatiu. Compromís d'honor és no-res-menys, per la Mancomunitat, que s'ha incorporat aquest servei provincial i que espera la delegació dels serveis de l'Administració, donar a l'hospitalització de dements una organització i una instal·lació al nivell de les més perfectes i acurades.

Immens és el camp de les obres hidràuliques, però en aquest parèntesi, l'acció no única, sinó principal a fer, és estimular l'iniciativa particular que aquí ha produït ja obres tant importants com el Canal d'Urgell, les del pla del Llobregat i les innombrables petites instal·lacions de les nostres comarques planes.

Obres íntimament lligades a voltes amb les de l'agrupament anterior, són les de sanejament; i en diverses regions de la nostra terra, tant per la insalubritat que poden fer desaparèixer, com per la multiplicació de riquesa que poden determinar, s'imposen amb irresistible urgència.

Gran és finalment la tasca a fer en l'ordre de la cultura i l'educació, però el fet d'anar complint la Diputació de Barcelona el programa d'aquest ordre que fa alguns anys va imposar-se, relleva a la Mancomunitat dels deures que si no fos això hauria de complir en ordre a les institucions centrals o fonamentals, científiques i pedagògiques, avui per l'esforç de la Diputació de Barcelona a disposició de tots els catalans. Per això en aquest moment de forçada reducció del nostre objectiu, per la limitació dels mitjans disponibles, el seny més elemental aconsella tenir en compte aquest fet; i així a benefici d'una major actuació en altres ordres pot la Mancomunitat concretar-se a ajudar a fer florir edificis escolars i biblioteques.

Tota aquesta actuació consisteix en instal·lació de serveis, en creació d'establiments, en construcció d'obres. Es tracta per tant de veritable transformació de capital. Les quantitats que s'hi esmercen no són gastades ni desapareixen sobtadament amb l'ús del servei, com la grava estesa a les carreteres o les sumes invertides en assistir malalts o en sostenir professors, sinó que són convertides en carretera, en pont, en canal, en escola, en biblioteca, i la seva utilitat perdura anys i anys, i anys i anys contribueix al benestar, a la riquesa, al perfeccionament dels ciutadans.

Tenen, doncs, aquestes atencions en bona doctrina econòmica, d'una manera indiscutible la consideració d'extraordinàries i per tant, és just i a més de just convenient, que s'hi subvingui amb recursos extraordinaris també: això és, amb productes d'emprèstit.

Fundat en això és que el Consell Permanent

proposa a l'Assamblea l'adopció dels següents acords:

1.er La Mancomunitat procedirà a l'emissió d'un emprèstit per la quantitat de 15 mil·lions de pessetes, el producte del qual se distribuirà en la següent forma: 7 mil·lions de pessetes per a la construcció de camins, carreteres, ponts i altres fins de viabilitat; 2.500,000 pessetes per a la instal·lació o rescat de xarxes telefòniques; 2.500,000 amb destinació a obres hidràuliques o de sanejament; 2.000,000 de pessetes per a la implantació del servei d'assistència a dementes pobres modificat segons és propòsit de la Mancomunitat; 1 mil·lió per a biblioteques i escoles.

2.^{on} El capital constituït del referit emprèstit serà representat per trenta mil títols de 500 pessetes de valor nominal garantitzats amb tots els bens i ingressos de la Mancomunitat, i entenent-se, ademés, de conformitat amb ço que disposa l'article 5.^è de l'Estatut de la Mancomunitat que la província que se'n separés estarà obligada a contribuir fins a sa completa amortització al servei per interessos i amortització del dit emprèstit en la proporció en què hagués contribuït al presupost de la Mancomunitat durant el darrer any que n'hagués format part.

3.er Les dites làmines s'emetràn en les èpoques en què la situació del mercat ho faci creure oportú i les necessitats de les obres i serveis ho reclamin.

4.^{rt} Devengaràn un interès de 4 i mig per 100 anual que es pagarà per trimestres vençuts; i

5.^è Seràn amortitzades mitjançant 'sorteig cada semestre satisfent-se sempre el seu valor nominal íntegre en el terme de 50 anys i de conformitat amb el quadre especial que es formarà. Aquesta amortització començarà als 5 anys de la primera emissió de l'emprèstit reservant-se la Mancomunitat el dret d'accelerar les amortitzacions si ho estimava convenient.

Palau de la Generalitat, 5 de novembre de 1914.

El President, *Enric Prat de la Riba*. — Els Consellers: *Lluís Argemí, Francesc Bartrina, Josep M.ª España, Anselm Guasch, Martí Inglès, Josep Mestres, Alfred Pereña, Agustí Riera*. — El Conseller adjunt, *Lluís Duràn i Ventosa*.

PRESSUPOST PER A L'ANY 1915

El Consell de la Mancomunitat a l'elaborar el projecte de pressupost per a aquesta durant l'any 1915, ha fet una tasca, si no difícil, delicada, per tal que s'ha topat, en son desig d'incorporar a la Mancomunitat el màxim de serveis i de recursos, amb els límits que'ls textos legals i la situació de fet imposaven a aquells desitjos i iniciatives.

Aquestes limitacions són tals, que les despeses de nostre pressupost se reduïxen a les necessaries per a dur a compliment les iniciatives aprovades ja per l'Assamblea i confiades al Consell per a sa execució, com l'incorporació del servei de dementos o altres serveis que l'Estatut ens permet traspasar a la Mancomunitat, i l'organització dels quals dins les províncies tenia ja la perfecció i simplicitat precises per a que pogués verificar-se immediatament aquesta transmissió. En la secció d'ingressos se reduïx el nostre pressupost als que poden obtenir-se dintre els termes estrictes del R. D. de 18 de decembre de 1913, que són manifestament insignificants en tant no

poguem alcançar la delegació de serveis i recursos avui en mans de l'Administració central.

Oferim per tant a l'Assamblea una obra modesta, però que confiem mereixerà l'aprovació dels Srs. Diputats, per ésser de continuïtat successiva en l'obra d'anar integrant serveis a la Mancomunitat fins a fer-ne l'organisme administratiu essencial de Catalunya, aixís com avui és només que la concreció jurídica de sa personalitat natural.

Entrant a detallar el pressupost d'ingressos amb l'intent de justificar-ne l'elaboració, hauria desitjat el Consell Permanent poder prescindir dels donatius que voluntariament hi porten les Diputacions, coneixedors com són els seus membres de la precaria situació en què en materia de recursos se troben les Diputacions provincials, tant en l'aspecte financer, ço és la suficiencia de les entrades, com en l'aspecte de la tècnica administrativa, ço és l'economia i regularitat de la recaudació. Únicament, la necessitat de fer patent la voluntat de sacrifici per a alts i comuns interessos, aconsella mantenir aquest gravamen de les caixes provincials sobre les quals pesen ja les atencions de nombrosos serveis generals corresponents a l'Estat, i per aquesta raó ens plau fer notar que el voluntari donatiu podrà anar-se reduint, venint ja actualment amb notable rebaixa sobre'ls que integraven el pressupost anterior.

La consignació, entre'ls ingressos, de compensacions per serveis provincials que seràn traspassats a la Mancomunitat el dia 1.er de gener de 1915, és en canvi un ingrés que ha de restar en nostre pressupost sempre més; que respòn

essencialment a l'idea que de la Mancomunitat ens havem formada.

Materia de minució estudi ha estat per nosaltres la regulació de les compensacions que per aquest concepte havien de cedir les províncies a la Mancomunitat, passant a ésser ingressos en son pressupost. En definitiva us proposa el Consell la creació d'una mena de fons consolidat que amb quantia constant abonaràn les Diputacions a la Mancomunitat i que servirà sempre per a contribuir a satisfer aquests dos serveis: assistència a dementis i conservació de carreteres; els primers que prestarà la nostra institució.

Si estimem legítimament essencials els ingressos per compensacions, amb més raó podem dir-ho del repartiment als pobles a raó de 3 per 100 del que es recaptiat per l'impost d'utilitats en cada un d'ells. És el punt de partida d'una hisenda pròpia, ben difícil d'establir, perquè la Mancomunitat, malgrat l'alt valor que tot el nostre poble li concedeix i les esperances que hi té fundades, és de constitució recent, quan ja estaven preses totes les fonts de tributació per altres organitzacions del dret públic.

Per aplicació mecànica de la vida normal del pressupost, és a dir, per compliment d'acords de l'Assamblea que havien de tenir sa expressió en el plan financer anual i per incorporació al nou pressupost dels restes no formalitzats de l'anterior, tenim dos capítols d'ingressos que cal afegir als enumerats; l'un el constitueixen les resultes del pressupost de 1914, i l'altre ens el donen l'inclusió al pressupost de la Mancomunitat d'una partida d'entrada per sortida, és a dir, que sa

consignació en el pressupost d'ingressos serà compensada per altra igual en el de despeses, i representarà els ingressos necessaris per al servei del deute especialment creat per a constituir un capital per a la Caixa de Crèdit Comunal.

L'últim capítol de què cal donar compte és de naturalesa extraordinària, com extraordinari és el fi a què es destina, i consisteix en la primera emissió d'una serie escalonada, d'un emprèstit que en dictamen separat se presenta a la deliberació de l'Assamblea.

Els totals ingressos d'aquesta forma obtinguts tenen paral·leles despeses pels conceptes següents:

Despeses de Govern i administració, en les quals la norma venia fixada per anteriors decisions de l'Assamblea. La xifra és lleugerament superior a la del pressupost per a 1914, però només en raó del major temps de vigència que haurà de tenir el nou pressupost. El capítol de personal implica els sous d'una plantilla que s'ha organitzat també en el sentit de màxima economia, ço és deixant només el mínim necessari per a que no sia desatesa la prestació dels serveis.

Serveis provincials incorporats a la Mancomunitat. Són aquests els de conservació de carreteres i els d'assistència als dementes. El de conservació de carreteres i camins se prestarà en totes les vies la conservació de les quals anava a càrrec de les Diputacions mancomunades, a mida que es vagi fent l'incorporació del servei, i en les que es vagi construint de nou per la Mancomunitat, esmerçant-hi aquesta una quantitat superior a la que fins ara inverteixen les provincies en el dit servei.

Respecte al servei de dementes, de moment no es

farà més que unificar-lo i prestar-lo en condicions transitoriament anàlogues a les que té avui, amb el mateix personal que a l'hora present el des-empenya; tot sense perjudici de que en son dia se modifiqui, segons el Consell pugui donar realització als estudis iniciats i que s'estàn fent en la materia.

Però prescindint dels serveis traspassats a la Mancomunitat i que aquesta vol implantar en la dita forma, cal fer més, en un estat de tant imperfecta organització, quan en tots els ordres s'obren infinites perspectives en què pot útilment esmerçar treball i riquesa una corporació popular. Seguint sa política d'atendre primer de tot les necessitats més materials i sensibles, emprèn la Mancomunitat resoltament una acció en el camp de les obres públiques. La construcció dels camins veïnals inclosos en el contracte amb l'Estat vindrà a durar tres anys. En el pressupost per obres públiques figura per aquesta raó $\frac{1}{3}$ de la obligació total que, en virtut del dit pacte, incumbeix a la Mancomunitat; mes com sia que en el dit contracte no hi cab més que una part mínima de les demandes fetes a les juntes comarcals i que la dita informació ha palesat que són una necessitat veritable, s'inclouen crèdits per a la construcció d'altres camins a càrrec de la Mancomunitat, i que conforme en dictamen especial s'estudia i proposa serveixin pobles aïllats, uneixin comarques, tot i unint pobles limitrofes, o vinguin a ésser ampliació i complement d'obres importants ja iniciades. Per últim, a fi de relligar a la circulació d'una manera immediata tots els pobles als quals per ara, i donada la limitació de

recursos, no sigui possible dotar-los de camí, se procurarà iniciar un servei d'incorporació a les xarxes telefòniques existents i anar obtenint així un mínim de contacte entre totes les agrupacions naturals de Catalunya. Amb aquest fi se consigna la partida corresponent.

Les obres hidràuliques o de sanejament de terrenys amb un fi de foment; les mateixes circumscrites a comarques on hi ha paludisme; l'estudi de la transformació del servei de dements; i la subvenció d'edificis, escoles i biblioteques, tenen també sa consignació en el Pressupost de despeses, que es completa amb les deixalles de l'anterior Assamblea que hi han de tenir expressió; ço és: la contrapartida del servei d'interessos de l'emprèstít de la Caixa de Crèdit, una part de la subvenció reintegrable a la dita Caixa per a sa organització i un crèdit per a l'organització de l'Institut general d'Educació.

Tal és el pressupost. No s'amaga pas al Consell que és molt inferior al que tots desitjaríem, ço és, l'expressió d'una vida vigorosa en totes les activitats que l'Estatut de la Mancomunitat assenyala a sa competència; però en l'esfera de limitació que la llei ens posa i en l'ordre de cautela que les circumstàncies prescriuen a tota empresa que es tradueixi en xifres, fins si el subjecte que la sosté té els privilegis de coerció sobre'ls patrimonis privats i la facilitat d'acudir al crèdit, no ens permeten marxar més depressa en nostre camí. És més, creu el Consell que no ha d'estar descontent de la tasca feta, que és prou considerable si ens atenim a les possibilitats d'actuació que té la Mancomunitat per ara, és a dir,

en tant no s'amplïin amb delegacions de serveis i de recursos de l'Estat; delegacions que'l Consell pot preparar i ha preparat de fet.

Tal és la tasca del Consell, el qual judica, ademés, necessari fer, abans de proposar acords definitius, una important consideració.

La gran crisi política oberta sobre Europa dóna caràcters d'incertitut i contingència a tots els plans polítics i a tots els projectes econòmics. L'execució del pressupost que presentem a la deliberació de l'Assamblea pot-ser topi en son curs amb dificultats nascudes de les incidències econòmiques d'aquesta crisi. Això és especialment possible en ço que a l'utilització del crèdit afecta, per les anormals circumstàncies de tots conegudes que travessa el nostre mercat de diner i que, malgrat la millora constant de situació, no estàn encara esvaïdes completament. És per aquest motiu que el Consell se creu en la precisió d'avançar una condició genèrica a tots els seus projectes fundats en el pressupost, dient que tal podria ésser l'anormalitat de les circumstàncies que impedís de moment portar-les a terme, totalment o parcial, o ens obligués a diferir-ne o espaiar-ne l'execució en temps més llarg del projectat. Una mida discrecional cal deixar a criteri del Consell en aquestes circumstàncies, i és una certa llibertat de moviment per a contractar la part d'emissió que es necessiti, cosa que s'obtindrà mitjançant la facultat de donar comissions.

Com a resum i fonamentant-se en els fets exposats, el Consell Permanent té l'honor de proposar a la Mancomunitat l'adopció dels següents acords:

1.er S'aproven els pressupostos d'ingressos i despeses de la Mancomunitat per la xifra de 14.047,613'62 pessetes, segons se detalla en l'adjunt projecte.

2.^{on} El repartiment entre'ls pobles de Catalunya, que figura en el capítol III, article únic del pressupost d'ingressos, se girarà a raó del 3 per 100 sobre la quantitat que segons els estats oficials de la *Gaceta de Madrid* de 9 de gener prop-passat s'ha pagat l'any 1913 en cada districte municipal pel concepte d'utilitats; corrent de càrrec de les provincies la recaptació, en forma de repartiment directe especial, o en qualsevol altra que les respectives Diputacions judiquin més justa i oportuna, entenent-se la dita llibertat otorgada no sols en allò que afecta al procediment recaudatori, sinó a la distribució de la quantitat que de computar dit 3 per 100 sobre el que és recaudat en la provincia, resulti entre'ls pobles d'aquesta.

3.er Les consignacions que figuren en el capítol II, art. I del pressupost, com a compensació anual deguda per les provincies pel servei de dementes que passa a la Mancomunitat seràn provisionals, fent-se en son dia la fixació definitiva, que haurà d'ésser ço que cada provincia hagi esmerçat per dit servei durant l'any corrent.

4.^{art} Els auxilis pactats per les families de

dements assistits, que ingressen avui en els pressupostos provincials passaràn al de la Mancomunitat, respectant aquesta els pactes estipulats per les Diputacions al regular i acceptar aquests auxilis.

5.ª Passaràn a formar part del personal de la Mancomunitat, ocupant-se en la prestació del servei de conservació de camins i carreteres, tots els funcionaris de les províncies que traspassen a la Mancomunitat aquest servei. La Mancomunitat els regoneixerà i conservarà llurs sous i antiguitat, gratificacions i drets passius, subrogant-se en totes aquestes obligacions a les províncies respectives.

6.ª La Mancomunitat incorporarà als seus pressupostos d'ingressos els arbitris que per permisos d'obres en carreteres i en terrenys que afrontin amb aquestes tenen establerts les províncies que facin l'incorporació del servei de conservació d'aquelles vies, i concedirà o denegarà lliurement aquests permisos.

7.ª S'autoritza al Consell per a premiar amb la comissió que la situació del mercat faci estimar justa i necessaria, la col·locació en Banca de les emissions de l'emprèstit de la Mancomunitat, si per circumstancies especials fos necessari acudir a aquest medi.

8.ª Les quantitats que figuren en el pressupost d'ingressos de la Mancomunitat procedents de pressupostos provincials, seràn ingressades per les Diputacions respectives per dotzenes parts en el curs de cada mes natural.

Palau de la Generalitat, 4 de novembre de 1914.
— El President, *Enric Prat de la Riba*. — Els Consellers: *Lluís Argemí, Francesc Bartrina, Josep M.ª España, Anselm Guasch, Martí Inglès, Josep Mestres, Alfred Pereña, Agustí Riera*. — El Conseller adjunt, *Lluís Duràn i Ventosa*.

PRESSUPOST D'INGRESSOS

PRESSUPOS D' INGRESSOS

NÚMERO DE LA PARTIDA		PER CONCEPTES PESSETES	PER ARTICLES PESSETES	PER CAPÍTOLS PESSETES
	CAPÍTOL I			
	Donatius			
	ARTICLE ÚNIC			
	DONATIUS DE LES DIPUTACIONS MANCOMUNADES			
1	Donatiu de la Diputació provincial de Barcelona.....	90,000		
2	Idem de la de Girona	10,000		
3	Idem de la de Lleida	10,000		
4	Idem de la de Tarragona	10,000	120,000	120,000
	CAPÍTOL II			
	Compensacions econòmiques pels serveis provin- cialment incorporats a la Mancomunitat			
	ARTICLE PRIMER			
	COMPENSACIONS PEL SERVEI DE SOSTENIMENT DE DE-			
	MENTS POBRES (ANEXE N.º 1)			
	<i>Quantitats consignades en els pressupostos provincials</i> <i>de 1914</i>			
5	Quantitat que ha d'abonar per dotzenes parts la Dipu-			
	tació de Barcelona, igual a la que té consignada per			
	aquest servei en el seu pressupost per a 1914.....	474,000		
	<i>Suma</i>	474,000		

NÚMERO DE LA PARTIDA		PER CONCEPTES PESSETES	PER ARTICLES PESSETES	PER CAPÍTOLS PESSETES
	<i>Suma anterior</i>			
6	Quantitat que ha d'abonar per dotzenes parts la Diputació de Lleida, igual a la que té consignada per aquest servei en el seu pressupost per a 1914	474,000		
7	Quantitat que ha d'abonar per dotzenes parts la Diputació de Tarragona, igual a la que té consignada per aquest servei en el seu pressupost per a 1914	78,562'50		
8	Quantitat líquida que la Diputació de Girona ha d'abonar per dotzenes parts a la Mancomunitat pel mateix concepte, de conformitat amb les bases d'incorporació del servei	101,000		
		98,343'02		
	<i>Suplement que algunes de les Diputacions mancomunades han de fer efectiu, per a cobrir les deficiències de les consignacions precedents amb relació a ço que es calcula que costarà el servei de l'any 1914.</i>			
9	Suplement a abonar per la Diputació de Barcelona . . .	10,000		
10	Suplement a abonar per la Diputació de Lleida	10,089'17	771,994'69	
	ARTICLE II			
	COMPENSACIONS PEL SERVEI DE CONSERVACIÓ DE CARRETERES I CAMINS DE LES PROVÍNCIES DE GIRONA, LLEIDA I TARRAGONA.			
11	Quantitat que ha d'abonar la Diputació de Girona, igual a la consignada per aquest servei en el seu pressupost per a 1914, sense incloure-hi les referents a personal facultatiu	37,797'03		
12	Quantitat que ha d'abonar la Diputació de Lleida, igual a la consignada per aquest servei en el seu pressupost de 1914, sense incloure-hi res per personal facultatiu . .	36,020		
13	Quantitat que ha d'abonar la Diputació de Tarragona, igual a la consignada per aquest servei en el seu pressupost de 1914, sense incloure-hi res de personal facultatiu.	58,280		
	<i>Sumes</i>	132,097'03	771,994'69	

NÚMERO DE LA PARTIDA	
CAPÍTOL IV	
Ingressos procedents de serveis incorporats	
ARTICLE PRIMER	
ARBITRIS DE CARRETERES	
17	Producte probable dels arbitris sobre llicencies de construcció de terrenys afrontants amb carreteres (Anexe n.º 2 — tarifa).....
ARTICLE II	
INGRESSOS PROCEDENTS DEL SERVEI DE DEMENTS	
18	Quantitat que es calcula que es rebrà d'altres Diputacions i de les famílies dels dementos asilats i sostinguts per compte de la Mancomunitat.....
19	Quantitat que es creu que produiràn els treballs agrícoles i industrials al Manicomi de Salt i venda d'efectes...
CAPÍTOL V	
Ingressos extraordinaris	
ARTICLE ÚNIC	
20	Ingressos que es calcula que produirà la publicació del Butlletí Oficial de la Mancomunitat de Catalunya...

PER CONCEPTES PESSETES	PER ARTICLES PESSETES	PER CAPÍTOLS PESSETES
650	650	
19,000		
4,100	23,100	23,750
100	100	100

NÚMERO DE LA PARTIDA	
	CAPÍTOL VI
	Emprèstits
	ARTICLE ÚNIC
	EMPRÈSTITS CONTRACTATS
21	Producte de la primera emissió de 6,619 títols, de 500 pessetes nominals cada un, de l'emprèstit de 15.000,000 de pessetes, creat per la Mancomunitat en el mes de novembre de 1914 al tipu de 75 per 100 o sia de 375 pessetes, per a la construcció d'obres públiques i altres serveis d'interès general
	CAPÍTOL VII
	Caixa de Crèdit Comunal
	ARTICLE ÚNIC
	FUNDACIÓ DEL CAPITAL DE LA CAIXA
22	Creació d'un Deute especial de 20,000 obligacions, de 500 pessetes nominals cada una, en la forma i condicions acordades per la Mancomunitat a l'Assamblea general del dia 28 de maig de 1914, per a ésser lliurades, al tipu de la par, a la dita Caixa de Crèdit

PER CONCEPTES PESETES	PER ARTICLES PESETES	PER CAPÍTOLS PESETES
2.482,125	2.482,125	2.482,125
10.000,000	10.000,000	10.000,000

RESUM GENERAL D'INGRESSOS

CAPÍTOL I.	Donatius.....	120,000'—
CAPÍTOL II.	Compensacions econòmiques pels serveis provincials in- corporats a la Mancomun- nitat.....	906,799'01
CAPÍTOL III.	Repartiment entre'ls Muni- cipis de Catalunya.....	309,839'61
CAPÍTOL IV.	Ingressos procedents de ser- veis incorporats.....	23,750'—
CAPÍTOL V.	Ingressos extraordinaris ...	100'—
CAPÍTOL VI.	Emprèstits.....	2.482,125'—
CAPÍTOL VII.	Caixa de Crèdit Comunal..	10.000,000'—
CAPÍTOL VIII.	Reintegracions.....	65,000'—
CAPÍTOL IX.	Resultes.....	140,000'—
	TOTAL.....	<u>14.047,613'62</u>

PRESSUPOST DE DESPESES

PRESSUPOST DE DESPESES

NÚMERO DE LA PARTIDA		PER CONCEPTES PESSETES	PER ARTICLES PESSETES	PER CAPÍTOLS PESSETES
CAPÍTOL I				
Govern i Administració de la Mancomunitat				
ARTICLE PRIMER				
DESPESES DE GOVERN				
1	Despeses de la representació de la Presidència.....			
2	Remuneració del Consell Permanent i despeses de viatge dels Srs. Consellers	12,000		
3	Despeses d'hostatge i de viatge dels Srs. Diputats que assisteixin a les sessions de l'Assamblea.....	60,000		
		20,000	92,000	
ARTICLE II				
DESPESES D'ADMINISTRACIÓ				
OFICINES				
DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ				
4	Un Oficial lletrat amb el sòu de.....	4,000		
5	Dos Auxiliars amb el sòu de 2,500 pessetes cada un.....	5,000		
6	Un dactilògraf amb el sòu de.....	1,800		
7	Dues dactilògrafes, amb el sòu de 1,320 pessetes cada una	2,640		
8	Gratificació a un calígraf interi.....	840		
	<i>Sumes</i>	14,280		
		14,280	92,000	

NÚMERO DE LA PARTIDA		
	<i>Sumes anteriors</i>	
	DEPARTAMENT DE FOMENT	
	<i>Secció administrativa</i>	
9	Un Oficial amb el sòu de	4,000
10	Un Oficial lletrat amb el sòu de	4,000
11	Un Auxiliar amb el sòu de	2,500
12	Un dactilògraf amb el sòu de	1,800
13	Una dactilògrafa amb el sòu de	1,320
	<i>Secció tècnica de carreteres</i>	
14	Un Enginyer director amb el sòu de	10,000
15	Quatre Enginyers subalterns, amb el sòu de 6,000 pessetes cada un	24,000
16	Sis Ajudants amb el sòu de 4,000 pessetes cada un	24,000
17	Sis Sobrestants amb el sòu de 2,500 pessetes cada un	15,000
18	Un Auxiliar amb el sòu de	2,500
19	Quatre delineants escrivents, amb el sòu de 1,800 pessetes cada un	7,200
	DEPARTAMENT D'HISENDA	
	<i>Secció administrativa general</i>	
20	Gratificació al Cap interí del Departament	4,000
21	Un Auxiliar amb el sòu de	2,500
22	Gratificació a un dactilògraf	1,020
	<i>Secció d'Intervenció</i>	
23	Gratificació a l'Interventor interí	2,000
24	Un Auxiliar amb el sòu de	2,500
25	Gratificació a un Auxiliar interí	800
	<i>Sumes</i>	

PER CONCEPTES PESSETES	PER ARTICLES PESSETES	PER CAPÍTOLS PESSETES
14,280	92,000	
13,620		
82,700		
7,520		
5,300		
123,420	92,000	

NÚMERO DE LA PARTIDA		
	<i>Sumes anteriors</i>	
	<i>Caixa</i>	
26	Gratificació al Caixer interí	1,500
27	Gratificació a l'Auxiliar interí	750
	<i>Ordenances</i>	
28	Dos porters, amb el sòu de 1,500 pessetes cada un	3,000
29	Un ciclista amb el sòu de	750
	<i>Material</i>	
30	Per a despeses ordinaries i extraordinaries de material de les Oficines de la Mancomunitat i del Consell, d'empleats temporers, d'impressos, d'adquisició i reparació de moblatge i altres	
	ARTICLE III	
	DELEGACIONS	
31	Per a despeses d'estudi, preparació i gestió de delegacions de serveis administratius de l'Estat	
	ARTICLE IV	
	BUTLLETÍ DE LA MANCOMUNITAT	
32	Per a atendre a les despeses que exigeixi la publicació d'un Butlletí Oficial de la Mancomunitat de Catalunya.	

PER CONCEPTES PESSETES	PER ARTICLES PESSETES	PER CAPÍTOLS PESSETES
123,420	92,000	
2,250		
3,750		
30,000	159,420	
30,000	30,000	
6,000	6,000	287,420

NÚMERO DE LA PARTIDA		PER CONCEPTES	PER ARTICLES	PER CAPÍTOLS
		PESETES	PESETES	PESETES
	CAPÍTOL II			
	Càrregues			
	ARTICLE PRIMER			
	CONTRIBUCIONS I IMPOSTOS			
33	Per a pagar les contribucions, impostos i recàrrecs corresponents per tots conceptes als sòus i gratificacions dels empleats de la Mancomunitat i a tots els pagaments que es facin a càrrec de l'article primer del capítol I d'aquest Pressupost.....	20,000	20,000	
	ARTICLE II			
	EMPRÈSTITS			
	<i>Despeses generals d'emprèstits</i>			
	Per les despeses que ocasioni la compra de pòlices de dues pessetes per als títols de l'emprèstit de 15.000.000 de pessetes a què es refereix el Capítol VI del pressupost d'ingressos; pagament de drets reials per l'emissió dels dits valors, despeses de confecció dels mateixos títols, d'anuncis, de correatges i altres relacionades amb l'esmentada emissió, ço és:			
34	Per 6.619 pòlices.....	13,238		
35	Pels altres conceptes	24,500		
	<i>Interessos</i>			
36	Interès anual al 4'50 per cent durant sis mesos de 2.693 obligacions de 500 pessetes cada una.....	30,296'25		
37	Interessos anuals al 4'50 per cent durant 3 mesos de 3,926 obligacions	22,083'75	90,118	
	<i>Suma</i>		110,118	

NÚMERO DE LA PARTIDA	
	<i>Suma anterior</i>
	ARTICLE III
	CONTRACTES
38	Quantitat que la Mancomunitat ve obligada a pagar a l'Estat, durant l'any 1915, segons compromís contret en el contracte a què es refereix l'Anexe núm. 3.
	CAPÍTOL III
	Obres públiques
	ARTICLE PRIMER
	CARRETERES I CAMINS
	<i>Servei de conservació de carreteres i camins incorporat a la Mancomunitat per les Diputacions de Girona, Lleida i Tarragona</i>
39	Personal de capataços i peons.
40	Eines i aparells.
41	Grava, arbrat i altres despeses de material.
42	Indemnitzacions i despeses de viatge al personal facultatiu per sortides fóra de la seva residència.
	<i>Construcció de carreteres i camins</i>
43	Quantitat a invertir per la Mancomunitat en l'estudi, projecte, construcció, inspecció i recepció dels camins subvencionats per l'Estat i adjudicats en virtut del segon concurs obert pel mateix.
	<i>Suma</i>

PER CONCEPTES PESETES	PER ARTICLES PESETES	PER CAPÍTOLS PESETES
	110,118	
40,000	40,000	150,118
100,000		
10,000		
60,000		
5,000		
282,000		
457,000		

NÚMERO DE LA PARTIDA	
	<i>Suma anterior</i>
44	Per a la construcció de carreteres interprovincials i intercomarcals i de camins de pobles incomunicats..
45	Per a despeses de tota mena, relacionades amb obres d'acabament i millora de carreteres i camins i amb la construcció de ponts i altres mitjans de comunicació.
	ARTICLE II
	SERVEI TELEFÒNIC
46	Per a l'adquisició de xarxes telefòniques existents, instal·lació de noves línies telefòniques i altres despeses relacionades amb la preparació i establiment d'aquest servei
	ARTICLE III
	OBRES HIDRÀULIQUES I DE SANEJAMENT
47	Per a preparar o subvencionar la construcció d'obres d'aquesta classe, que siguin d'interès general.....
	CAPÍTOL IV
	Cultura i instrucció
	ARTICLE PRIMER
	INSTITUT GENERAL D'EDUCACIÓ
48	Per les despeses d'organització i sosteniment d'un Institut d'Educació general, creat per la Mancomunitat a la reunió de l'Assamblea de 29 de maig de 1914.....
	<i>Suma</i>

PER CONCEPTES PESSETES	PER ARTICLES PESSETES	PER CAPÍTOLS PESSETES
457,000		
1.000,000		
450,000	1.907,000	
300,000	300,000	
200,000	200,000	2.407,000
25,000	25,000	
	25,000	

NÚMERO DE LA PARTIDA	
	<i>Suma anterior....</i>
	ARTICLE II
	EDIFICIS ESCOLARS I BIBLIOTEQUES
49	Per a subvencionar la construcció d'edificis escolars i la formació de biblioteques.....
	CAPÍTOL V
	Beneficencia
	ARTICLE PRIMER
	ATENCIONS GENERALS
	<i>Dements pobres de les províncies de Barcelona, Lleida i Tarragona</i>
50	Per a estades i altres despeses relacionades amb el servei de dementes a les províncies de Barcelona, Lleida i Tarragona.....
	ARTICLE II
	DEMENTS DE LA PROVINCIA DE GIRONA
	<i>Manicomi de Salt</i>
51	Despeses de sosteniment del Manicomi de Salt a la província de Girona. — (Anexe núm. 4).....
	ARTICLE III
	INSPECCIÓ DEL SERVEI DE DEMENTS
52	Per a l'inspecció facultativa dels dementes asilats per compte de la Mancomunitat.....
	<i>Suma.....</i>

PER CONCEPTES PESETES	PER ARTICLES PESETES	PER CAPÍTOLS PESETES
	25,000	
50,000	50,000	75,000
670,000	670,000	
135,000	135,000	
10,000	10,000	
	815,000	

NÚMERO DE LA PARTIDA	
	<i>Suma anterior....</i>
	ARTICLE IV
	REORGANITZACIÓ DEL SERVEI DE SOSTENIMENT DE DEMENTS POBRES
53	Amb destinació a les despeses de tota mena relacionades amb la reorganització i reforma del servei de sosteniment i tractament de dementos pobres de Catalunya.
	CAPÍTOL VI
	Sanitat
	ARTICLE ÚNIC
54	Amb destinació a despeses relacionades amb el sanejament d'algunes comarques catalanes infectades de paludisme
	CAPÍTOL VII
	Caixa de Crèdit Comunal
	ARTICLE PRIMER
	EMPRÈSTIT ESPECIAL
55	Lliurament a la Caixa de Crèdit Comunal dels 20,000 títols a la par de 500 pessetes cada un de l'emprèstit especial creat per la Mancomunitat per a la formació del capital de la dita Caixa.....
	<i>Suma.....</i>

PER CONCEPTES PESSETES	PER ARTICLES PESSETES	PER CAPÍTOLS PESSETES
	815,000	
100,000	100,000	915,000
8,000	8,000	8,000
10.000,000		
10.000,000		

NÚMERO DE LA PARTIDA	
	<i>Suma anterior....</i>
56	Per el pagament d'interessos al 4'50 per 100 dels títols del dit emprèstit, que la Caixa de Crèdit posi en circulació durant l'any 1915
	ARTICLE II
	SUBVENCIO EXTRAORDINARIA A LA CAIXA DE CRÈDIT
57	A compte de la subvenció extraordinaria de 60,000 pessetes concedida per la Mancomunitat a la Caixa de Crèdit Comunal per a les despeses d'organització i sosteniment de la mateixa, segons acord de l'Assamblea de 28 de maig de 1914.....
	CAPÍTOL VIII
	Imprevistos
	ARTICLE ÚNIC
58	Per a les despeses d'aquesta classe.....

PER CONCEPTES PESSETES	PER ARTICLES PESSETES	PER CAPÍTOLS PESSETES
10,000,000		
45,000	10.045,000	
40,000	40,000	10.085,000
120,075'62	120,075'62	120,075'62

RESUM GENERAL DE DESPESES

CAPÍTOL I.	Govern i Administració de la Mancomunitat.	287,420 ⁶ —
CAPÍTOL II.	Càrregues	150,118 ⁶ —
CAPÍTOL III.	Obres públiques	2.407,000 ⁶ —
CAPÍTOL IV.	Cultura i Instrucció.	75,000 ⁶ —
CAPÍTOL V.	Beneficència	915,000 ⁶ —
CAPÍTOL VI.	Sanitat	8,000 ⁶ —
CAPÍTOL VII.	Caixa de Crèdit Comunal..	10.085,000 ⁶ —
CAPÍTOL VIII.	Imprevistos	<u>120,075⁶62</u>
	TOTAL.....	<u><u>14.047,613⁶62</u></u>

ANEXE NÚM. 1

BASES DE L'INCORPORACIÓ DEL SERVEI DE DEMENTS POBRES ACORDADES PEL CONSELL PERMANENT

I. La incorporació a la Mancomunitat de Catalunya del servei de dementos, feta per les Diputacions provincials de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, segons ço que es consigna en l'Estatut, article 2.^{on}, paragraf 4.^{rt}, i en compliment de l'acord l'Assamblea del maig prop-passat a l'aprovar el Projecte d'organització del servei de dementos, en son article 1.er, se farà efectiva a partir del primer de gener de 1915, d'acord amb les bases següents:

II. De conformitat amb les prescripcions del susdit Estatut en son article 3.er, paragraf 2.^{on}, les Diputacions mancomunades satisfaràn anualment a la Mancomunitat, com a compensació del servei de dementos del qual la darrera s'encarrega, una quantitat igual a les sumes consignades per cada Diputació en els pressupostos de l'any 1914, amb destinació al servei traspasat.

Tenint en compte, però, que la Diputació de Girona té notablement augmentada la consignació per servei de dementos, degut al mode particular i especial amb què el presta, se procedirà per aquella Diputació a una liquidació previa de la consignació actual, reduint-la a ço que veritablement s'hagi esmerçat durant l'any 1913, la definitiva quantitat de la qual serà la que ingressarà al pressupost de la Mancomunitat com consignació real i efectiva que li correspòn.

I tenint en compte també que són insuficients les quantitats consignades en pressupost per la Diputació de Lleida per a cobrir les despeses ocasionades pel servei de dementos que traspassa a la Mancomunitat, la dita Diputació augmentarà en allò que sigui necessari la quantitat consignada fins que correspongui exactament a les despeses causades.

III. Aquesta quantitat serà ingressada per dotzenes parts pagades per avançat abans del 15 de cada mes.

IV. En tant la Mancomunitat no hagi, en tot o en

part, adquirit establiments manicomials o en construeixi d'adequats per a donar assistència en la forma indicada per l'Assamblea i amb l'organització convenient als dements a Catalunya, seguirà prestant-se aquest servei — mentre convingui així a judici del Consell — en les mateixes institucions manicomials que en la actualitat funcionen.

V. La Mancomunitat respectarà els contractes establerts per les Diputacions de Barcelona, Lleida i Tarragona, amb els propietaris i administradors del Manicomi de Sant Boi de Llobregat les dugues primeres, i amb la societat «Manicomi de Reus» la darrera institució.

VI. La Mancomunitat no es farà solidària de cap deute o endarreriment que pel servei de dements puguin tenir les Diputacions catalanes al traspasar el servei a la Mancomunitat el primer de gener prop-venint.

VII. Se respectaran els drets adquirits pel personal dependent de les Diputacions anexe al servei de dements el primer de gener de 1915, i que consta en l'apèndix companyatori d'aquestes bases. El dit personal passarà a ésser-ho de la Mancomunitat.

VIII. Mentre la Mancomunitat no hagi donat una organització pròpia al servei de dements—ni convingui, a judici del Consell, canviar ço que s'estableix en aquesta basa,—se pregarà a les Diputacions que la tramitació de l'expedient per a l'admissió dels dements a les respectives províncies, tant en allò que fa referència a l'aspecte legal com a l'administració, se faci per les mateixes dependències i en la mateixa forma que en l'actualitat, havent de passar llurs resolucions al Consell de la Mancomunitat per a l'aprovació definitiva. En casos d'urgència, podrà resoldre o fer executiu interinament l'acord el delegat que de son si designarà el Consell per a cada una de les províncies mancomunades.

IX. El Consell disposarà en la forma més convenient la manera de realitzar els pagaments, tenint en compte, però, que les províncies que tinguin manicomi propi puguin ésser proveïdes de cabals per als pagaments directes.

X. Mentre la Diputació de Barcelona conservi el dret de tenir a l'Hospital de la Santa Creu 391 dements, 291 fills de la província o connaturalitzats en la mateixa, i 100 de fóra, se considerarà com a no traspassada

a la Mancomunitat aquesta part del servei de dementes de la Diputació de Barcelona per tot quant afecti a la compensació que aquesta hagi de donar a la Mancomunitat pel servei de què s'encarrega. Avui per demà que es reduís el nombre de bojós de la província que té dret a asilar, la Diputació de Barcelona augmentarà en la part corresponent la quantitat fixa anual que a la Mancomunitat lliuri com a compensació del servei de dementes traspasat el 1.er de gener de 1915.

XI. La Diputació de Girona seguirà sostenint i assistint pel seu compte i càrrec les dementes acollides al pabelló que a aquest fi dedica a l'Hospital, fins que la Mancomunitat les dongui acollida en lloc adequat.

Com a conseqüència: De la quantitat a ingressar per la Diputació de Girona a la Mancomunitat com a compensació del servei de dementes de què aquesta s'encarrega, se'n deduirà una part igual a les despeses totals o déficit anual ocasionat per les dementes ateses al pabelló de l'Hospital l'any 1914; havent d'ésser aquesta quantitat baixa de la consignació, mentre la Mancomunitat no s'encarregui de les indicades dementes. Al arribar aquest moment, la Diputació de Girona farà efectiva anualment la totalitat de la quantitat calculada com a compensació del servei de dementes.

XII. Dintre de l'any actual se procedirà a formalitzar inventari de la finca, edifici i utilatge de tota classe que formen el Manicomi de Salt.

XIII. La Diputació de Girona cedeix a la Mancomunitat el Manicomi de Salt amb tot allò que figuri a l'inventari, mentre la Mancomunitat segueixi destinant-ho al mateix servei o a un altre similar, procurant que la població asilada sigui almenys igual a la que en l'actualitat s'hi hostatja.

XIV. La Mancomunitat mantindrà en el Manicomi de Salt els actuals antics Germans i Germanes dits de la Caritat que estan baix la direcció de les Filles de Sant Vicens de Paül. Els quals, mentre siguin aptes per a fer-ho, hauràn de prestar llur servei en l'indicat Establiment.

XV. Havent la Diputació de Girona anunciat les subastes per al proveïment d'aquell Manicomi, la Mancomunitat se substituirà a la Diputació acceptant tots els seus drets i obligacions en aquest particular.

ACTES DE LA JUNTA

La Junta de Governadors de la Diputació de Barcelona, en la sessió de dia 10 de Juny de 1911, ha acordat que el Sr. D. [nom] [cognom] sigui nomenat [funció] de la Diputació de Barcelona, en compliment de l'article 100 del Reglament de Governadors de la Diputació de Barcelona, aprovat pel Parlament de Catalunya el dia 10 de Juny de 1911.

En feitura de la qual, el Sr. D. [nom] [cognom] ha prestat jurament de fidelitat a la Diputació de Barcelona, i ha estat nomenat [funció] de la Diputació de Barcelona, en compliment de l'article 100 del Reglament de Governadors de la Diputació de Barcelona, aprovat pel Parlament de Catalunya el dia 10 de Juny de 1911.

En feitura de la qual, el Sr. D. [nom] [cognom] ha prestat jurament de fidelitat a la Diputació de Barcelona, i ha estat nomenat [funció] de la Diputació de Barcelona, en compliment de l'article 100 del Reglament de Governadors de la Diputació de Barcelona, aprovat pel Parlament de Catalunya el dia 10 de Juny de 1911.

ANEXE NÚM. 2

TARIFES D'ARBITRIS PER ESTABLIMENT DE SERVEIS EN
CARRETERES PROVINCIALS I PER REALITZACIÓ D'OBRES EN
TERRENYS QUE AFRONTEN AMB LES DITES CARRETERES,
ESTABLERTS EN LES PROVINCIES DE TARRAGONA I LLEIDA.

PROVINCIA DE TARRAGONA

Per metre lineal de façana d'edificis que contin- guin un o dos pisos	Ptes. 1'50
Per metre lineal de façana d'edificis que tinguin tres o quatre pisos, comptant com a tals les gol- fes	» 3'00
Per cada deu metres lineals de paret de tanca de les finques, amidats en el sentit de la llargaria de la carretera	» 2'00
Per cada deu metres lineals de paret de sosteni- ment i revestiment dels terrenys propers a la via, amidats en el sentit de la direcció de la ma- teixa	» 1'00
Per metre lineal de canonada o conduit que ocupi terrenys de la carretera	» 2'50
Per cada deu metres lineals de canonada o conduit que s'estableixi en els terrenys propers a la via, dins la zona de servei	» 2'00
Per porta d'entrada, pas de regueró, rampa de ser- vei, pou, cinia, bassa d'aigua o cisterna, la superfície dels quals no passi d'una aria, ente- nent-se junt a les portes d'entrada el pas de re- gueró i rampa de servei, i a les cinies un sen- zill cobert	» 5'00

PROVINCIA DE LLEIDA

Construcció d'una casa	Ptes. 20
Construcció d'un pis	» 10
Obertura d'una porta	» 5
Obertura d'un balcó	» 5
Obertura d'una finestra	» 5
Construcció d'un tancat	» 10
Construcció de passos sobre regueró	» 10
Altres obres	» 10
Reformes	» 10

ANEXO N.º 2

ESTADO DE CUENTAS DE LOS EJERCICIOS DE 1900 Y 1901

CONTABILIDAD DE LOS EJERCICIOS

Artículo	1900	1901
1.º
2.º
3.º
4.º
5.º
6.º
7.º
8.º
9.º
10.º
11.º
12.º
13.º
14.º
15.º
16.º
17.º
18.º
19.º
20.º
21.º
22.º
23.º
24.º
25.º
26.º
27.º
28.º
29.º
30.º
31.º
32.º
33.º
34.º
35.º
36.º
37.º
38.º
39.º
40.º
41.º
42.º
43.º
44.º
45.º
46.º
47.º
48.º
49.º
50.º
51.º
52.º
53.º
54.º
55.º
56.º
57.º
58.º
59.º
60.º
61.º
62.º
63.º
64.º
65.º
66.º
67.º
68.º
69.º
70.º
71.º
72.º
73.º
74.º
75.º
76.º
77.º
78.º
79.º
80.º
81.º
82.º
83.º
84.º
85.º
86.º
87.º
88.º
89.º
90.º
91.º
92.º
93.º
94.º
95.º
96.º
97.º
98.º
99.º
100.º

CONTABILIDAD DE LOS EJERCICIOS

Artículo	1900	1901
1.º
2.º
3.º
4.º
5.º
6.º
7.º
8.º
9.º
10.º
11.º
12.º
13.º
14.º
15.º
16.º
17.º
18.º
19.º
20.º
21.º
22.º
23.º
24.º
25.º
26.º
27.º
28.º
29.º
30.º
31.º
32.º
33.º
34.º
35.º
36.º
37.º
38.º
39.º
40.º
41.º
42.º
43.º
44.º
45.º
46.º
47.º
48.º
49.º
50.º
51.º
52.º
53.º
54.º
55.º
56.º
57.º
58.º
59.º
60.º
61.º
62.º
63.º
64.º
65.º
66.º
67.º
68.º
69.º
70.º
71.º
72.º
73.º
74.º
75.º
76.º
77.º
78.º
79.º
80.º
81.º
82.º
83.º
84.º
85.º
86.º
87.º
88.º
89.º
90.º
91.º
92.º
93.º
94.º
95.º
96.º
97.º
98.º
99.º
100.º

ANEXE NÚM. 3

PLIEGO DE CONDICIONES ESTIPULADAS ENTRE LA DIRECCIÓN GENERAL DE OBRAS PÚBLICAS Y LA MANCOMUNIDAD DE CATALUÑA PARA SALDAR LAS CANTIDADES QUE ADEUDAN AL ESTADO LAS DIPUTACIONES PROVINCIALES DE LÉRIDA Y TARRAGONA POR OBRAS DE CAMINOS VECINALES, CONFORME A LO DISPUESTO POR REAL ORDEN DE 23 DE MAYO DE 1914.

PRIMERA. — Por la Dirección general de Obras Públicas se procederá a la liquidación de las sumas que en el día de la firma de este Convenio adeuden al Estado las Diputaciones provinciales de Lérida y Tarragona, por razón de las obras realizadas por aquél en virtud de los contratos celebrados con dichas Diputaciones para la construcción de caminos vecinales.

SEGUNDA. — La Mancomunidad de Cataluña se obliga a saldar dichas deudas mediante la entrega anual, a contar desde el ejercicio de 1915, de la cantidad de veinte mil pesetas que se aplicará al débito de la provincia de Lérida y de otras veinte mil pesetas que se aplicarán al de la de Tarragona, o sean cuarenta mil pesetas en junto.

TERCERA. — La Mancomunidad de Cataluña consignará en sus Presupuestos la correspondiente partida especial para hacer efectiva la obligación a que se contrae el anterior extremo.

CUARTA. — Mediante este Convenio queda habilitada la Mancomunidad de Cataluña para recibir los auxilios que recabe del Estado con destino a la construcción de caminos vecinales en el territorio de las provincias de Lérida y Tarragona.

Madrid 21 de Junio de 1914. — El Director General de Obras Públicas, *Abilio Calderón*. — Barcelona 23 de Junio de 1914. — El Presidente de la Mancomunidad de Cataluña, *E. Prat de la Riba*.

ANEXE NÚM. 4

MANICOMI DE SALT

Despeses del sosteniment del Manicomi de Salt, de la província de Girona.

	PESETES	PESETES
QUEVIURES, UTILLATGE I COMBUSTIBLES		
Pels que es considerin necessaris per als asilats, durant l'any present	76,000	
Pels que es considerin necessaris per als dependents que gaudeixen d'aquest benefici	12,500	88,500
FARMACIA		
Per a compra de medecines, efectes d'apotecaria per a aquest Establiment i vacuna	1,250	1,250
LLITS, VESTUARI, UTILLATGE DE CUINA, SAFREIG, IL·LUMINACIÓ I CALEFACCIÓ		
Per la quantitat que es considera necessaria enguany per a conservació, reposició i construcció de llits i robes, vestuari i calçat, utillatge i moblatge de cuina; despeses de safreig i assecadors; il·luminació i calefacció	17,050	17,050
METGES, PRACTICANTS, INFERMERS, EMPLEATS I SERVENTS		
Un Metge Director, amb el sòu de.....	3,500	
Un Metge Auxiliar, amb el sòu de 500 pessetes i 500 pessetes més de gratificació	1,000	
Un Practicant, amb el sòu de.....	500	
Deu Servents a 240 pessetes un.....	2,400	
Vuit Serventes a 180 pessetes una.....	1,440	
<i>Sumes</i>	8,840	106,800

	PESETES	PESETES
<i>Sumes anteriors.</i>	8,840	106,800
Quatre filles de la Caritat, a raó de 120 pessetes	480	
Un Empleat, amb el sòu de 1,500 pessetes i 250 pessetes d'augment gradual.	1,750	
Un Empleat, amb el sòu de	1,500	12,570
DESPESES REPRODUCTIVES		
Per la compra de llevors, aixades i altres eines, per al conreu de l'horta de l'Establiment i adobs	600	
Per la manutenció de la mula i demés animals casolans i recomposició del carro i arreus, més 300 pessetes per al carreter	1,600	
Per la gratificació a 3 moços i 80 pessetes al manescal.	860	
Per un ajudant flequer	1,091'25	4,151'25
CÀRREGUES DE L'ESTABLIMENT		
Per assegurances d'incendis, edifici i moblatge.	174'10	
Per assegurança d'accidents del treball del carreter	39'15	2,135'25
CAPELLÀ I CULTE		
Per honoraris del Vicari, a raó de 500 pessetes a l'any i augment gradual de sòu	750	
Per les despeses que ocasioni la compra de cera i oblata de les misses que diàriament celebra el dit Vicari, aixís com per a la conservació i recomposició de casulles, albes i demés ornaments i funcions que a l'Església es celebrin.	250	1,000
DESPESES GENERALS		
Per la quantitat que es considera necessària, enguany, per a reparació de finques, despeses extraordinàries i impreuistes, despeses d'oficina i altres.	10,265'50	10,265'50
TOTAL DESPESES.		135,000

INDEX

Planes

PROJECTES DEL CONSELL PERMANENT:

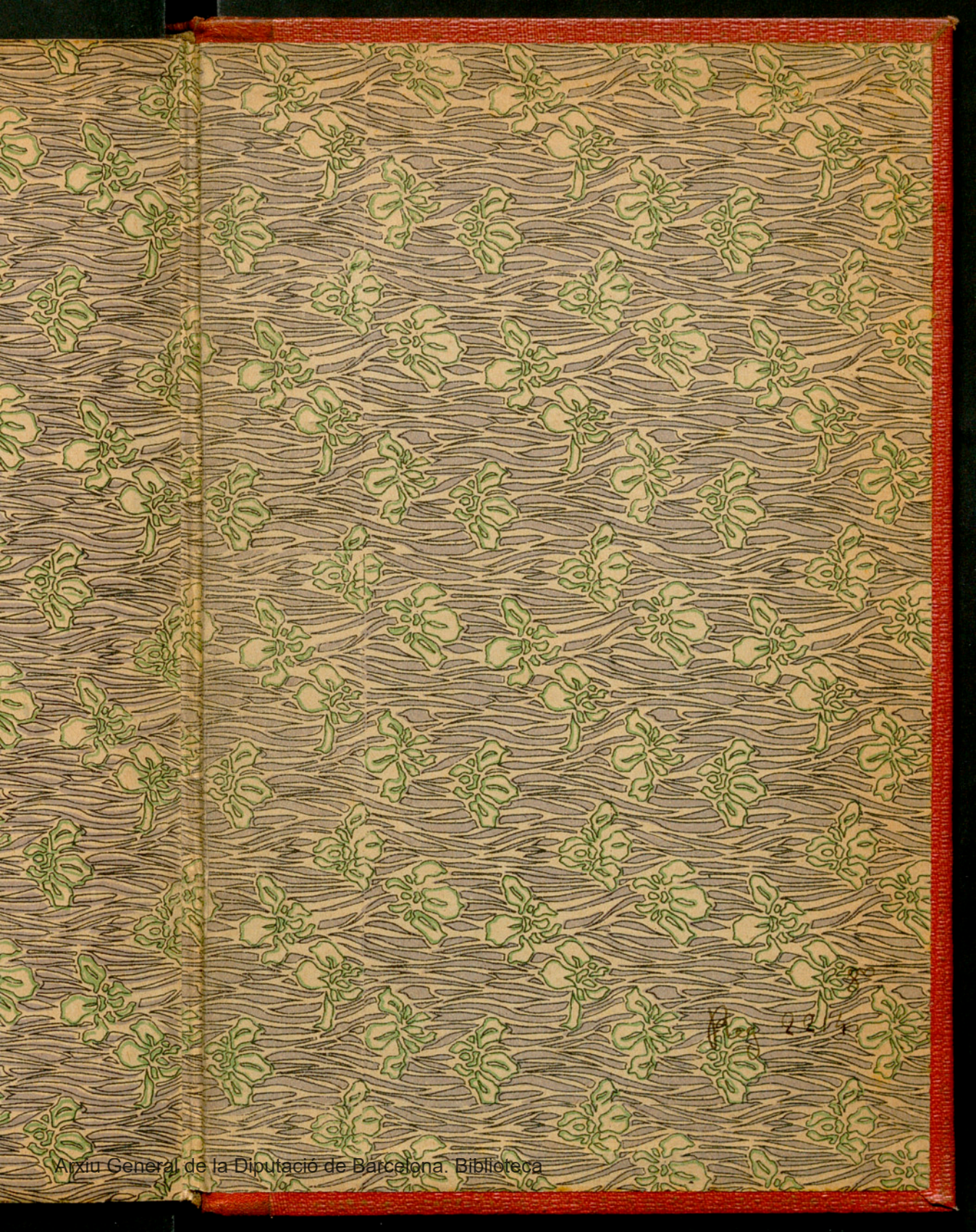
I.	Ampliació de Delegacions.....	9
II.	Incorporació del servei de conservació de carreteres i camins	13
	Anexe n.º 1.....	25
	— n.º 2.....	29
	— n.º 3.....	31
III.	Normes a seguir en la tria i la construcció de carreteres i camins	33
IV.	Emprèstits	45
V.	Pressupost per a l'any 1915.....	55
	— d'ingressos	65
	— de despeses	79
	Anexe n.º 1.....	99
	— n.º 2.....	103
	— n.º 3.....	105
	— n.º 4.....	107

INDEX

[Faint, illegible text, likely a table of contents or index entries]

[Handwritten mark]

Reg 2214

PROJEC
DE
CONSERV

MANCOSA
DE
CITADEL

M

3

85

NOVEMBRE

1914